

Druk nr 1160
Warszawa, 28 listopada 2002 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-242-02

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw** wraz z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Pracy i Polityki Społecznej.

Z wyrazami szacunku
(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw.¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

w art. 4 w pkt 2 lit. g otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejsza ustawa zmienia również:

- ustawę z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342, z 1985 r. Nr 20, poz. 85, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1118),
- ustawę z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 693 i Nr 166, poz. 1363),
- ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984 i Nr 115, poz. 996 i Nr 153, poz. 1271),
- ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1399),
- ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1230),
- ustawę z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2002 r. Nr 11, poz. 108 i Nr 74, poz. 676),
- ustawę z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 122, poz. 1313, z 2001 r. Nr 27, poz. 298 i Nr 81, poz. 877 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676),
- ustawę z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 883, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 2, poz. 5, z 2001 r. Nr 81, poz. 877, Nr 106, poz. 1149, Nr 110, poz. 1189 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 153, poz. 1271),
- ustawę z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28, poz. 153 i Nr 75, poz. 468, z 1998 r. Nr 117, poz. 756, Nr 137, poz. 887, Nr 144, poz. 929 i Nr 162, poz. 1116, z 1999 r. Nr 45, poz. 439, Nr 49, poz. 483, Nr 63, poz. 700, Nr 70, poz. 777, Nr 72, poz. 802, Nr 109, poz. 1236 i Nr 110, poz. 1255 i 1256, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 18, poz. 230, Nr 95, poz. 1041 i Nr 122, poz. 1311 i 1324, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 88, poz. 961, Nr 97, poz. 1050, Nr 126, poz. 1382 i 1384 i Nr 154, poz. 1796 i 1801 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr 83, poz. 749),
- ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 98, poz. 610, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 60, poz. 702, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253),
- ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 85, poz. 924, Nr 89, poz. 968, Nr 111, poz. 1194 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr , poz.),
- ustawę z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 19, poz. 39, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 100, poz. 1080 i Nr 154, poz. 1784 i 1799 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) ,
- ustawę z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. Nr 27, poz. 298 i Nr 106, poz. 1149 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 153, poz. 1271),
- ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1278, Nr 169, poz. 1387.

„g) jednostka organizacyjna podległa Ministrowi Obrony Narodowej w stosunku do:

żołnierzy niezawodowych pełniących służbę czynną, z wyłączeniem żołnierzy pełniących służbę wojskową w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego oraz żołnierzy służby okresowej, osób odbywających zastępcze formy służby wojskowej,„uchyla się lit. h - j i lit. l;

2) w art. 6:

w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) żołnierzami niezawodowymi pełniącymi czynną służbę, z wyłączeniem żołnierzy pełniących służbę wojskową w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego oraz żołnierzy pełniących okresową służbę wojskową,„

uchyla się pkt 13 - 18 i 18b,

uchyla się ust. 3, 3a i 6;

3) w art. 9:

ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3, 10, 12, 18a i 20, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, są obejmowane ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy, umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarły z pracodawcą, z którym pozostają w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia socjalnego lub zasiłku socjalnego. Mogą one dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1a.„

ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3 i 18a, mające ustalone prawo do emerytury lub renty, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.„

ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Osoby pełniące czynną służbę, spełniające jednocześnie warunki do podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4-6 i 10, mogą być dobrowolnie objęte tymi ubezpieczeniami na swój wniosek.„;

4) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nie podlegają ubezpieczeniu wypadkowemu bezrobotni pobierający zasiłek dla bezrobotnych oraz osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 11 i 18a - 20 oraz art. 7 i art. 10.„;

5) w art. 13 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 18a - od dnia nawiązania stosunku służby do dnia zwolnienia ze służby,”;

6) w art. 16:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 9 –14 i 16,

b) uchyla się ust. 6a – 7a;

7) w art. 18:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i pkt 18a stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 pkt 5 i ust. 13.”,

b) w ust. 4 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) żołnierzy niezawodowych pełniących służbę czynną, z wyłączeniem żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego oraz żołnierzy pełniących okresową służbę wojskową, z zastrzeżeniem pkt 6, i ubezpieczonych odbywających zastępcze formy służby wojskowej – stanowi kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w grudniu roku poprzedniego, ustalonego na podstawie odrębnych przepisów, z zastrzeżeniem ust. 9 i 10,”,

c) ust.12 otrzymuje brzmienie:

„12. W podstawie wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe oraz wypadkowe członków służby zagranicznej nie uwzględnia się dodatku zagranicznego i innych świadczeń przysługujących członkom służby zagranicznej wykonującym obowiązki służbowe w placówce zagranicznej.”;

8) w art. 22 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Część składki, o której mowa w ust. 3, nie jest odpro-wadzana przez Zakład do otwartego funduszu emerytalnego w przypadku zawiadomienia przez właściwy organ emerytalny o ustaleniu prawa ubezpieczonego do emerytury obliczonej na podstawie art. 15 lub prawa do jej zwiększenia na podstawie art. 14:

ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2002 r. Nr 11, poz. 108 i Nr 74, poz. 676) lub

ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 106,

poz. 1215, z 2000 r. Nr 122, poz. 1313, z 2001 r. Nr 27, poz. 298 i Nr 81, poz. 877 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676).”;

w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1-4, 6-9, 11, 12, 18a - 20 i ust. 2, duchownych będących członkami zakonów lub klasztorów oraz osób współpracujących, o których mowa w art. 8 ust. 11, należy do płatnika składek.”;

10) w art. 40 po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Na podstawie zawiadomienia przez właściwy organ emerytalny o ustaleniu prawa ubezpieczonego do emerytury na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin lub przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, Zakład usuwa z ewidencji informacje o wpłaconych i zwaloryzowanych składkach na ubezpieczenie emerytalne za okresy służby uwzględnione w wymiarze emerytury wojskowej lub policyjnej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342, z 1985 r. Nr 20, poz. 85, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1118) uchyla się art. 9a.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 693 i Nr 166, poz. 1363) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. 1. Jeżeli żołnierz zwolniony z czynnej służby nie spełnia warunków do nabycia prawa do emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej, od uposażenia wypłaconego żołnierzowi po dniu 31 grudnia 1998 r. do dnia zwolnienia ze służby, od którego nie odprowadzono składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przekazuje się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki za ten okres przewidziane w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1401, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365 i Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387 i Nr, poz.) .

2. Przez uposażenie, stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o którym mowa w ust. 1, rozumie się:

kwotę najniższego wynagrodzenia ustalaną na podstawie odrębnych przepisów – za okres służby wojskowej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego przed dniem 1 stycznia 2003 r.,

kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w grudniu roku poprzedniego, ustalonego na podstawie odrębnych przepisów – za okres służby wojskowej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego po dniu 31 grudnia 2002 r.,

uposażenie stanowiące podstawę wymiaru składek na podstawie art. 18 ustawy, o której mowa w ust. 1 – za pozostałe okresy służby.

3. Składki, o których mowa w ust. 1, przekazuje się również w przypadku gdy żołnierz spełnia jedynie warunki do nabycia prawa do wojskowej renty inwalidzkiej. Przekazanie składek następuje na wniosek żołnierza.

4. Składki podlegają waloryzacji wskaźnikiem waloryzacji składek określonym na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

5. Przy obliczaniu kwoty należnych składek, waloryzowanych na podstawie ust. 4, stosuje się odpowiednio art. 19 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust. 1.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się również do żołnierza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., jeżeli po zwolnieniu ze służby, pomimo spełnienia warunków do nabycia prawa do emerytury wojskowej, zgłosił wniosek o przyznanie emerytury z tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, kwotę należnych, zwaloryzowanych składek przekazuje się niezwłocznie na podstawie zawiadomienia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych o nabyciu przez żołnierza prawa do emerytury przewidzianej w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 85, poz. 924, Nr 89, poz. 968, Nr 111, poz. 1194 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676).

8. Kwota należnych, zwaloryzowanych składek stanowi przychody Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

9. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i terminy przekazywania

do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek, o których mowa w ust. 1, 3, 4 i 7, oraz jednostki do tego właściwe, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego i niezwłocznego wykonywania czynności związanych z przekazywaniem tych składek.

10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i terminy przekazywania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek, o których mowa w ust. 1, 3, 4 i 7, za żołnierzy zawodowych pełniących służbę w jednostkach podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostki do tego właściwe, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego i niezwłocznego wykonywania czynności związanych z przekazywaniem tych składek.”;

2) w art. 27 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierzom służby okresowej przysługują uposażenie i inne należności pieniężne według zasad określonych w art. 11-13, art. 14 ust. 2, art. 15, 18a, 22 i 25.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996 i Nr 153, poz. 1271) po art. 69 dodaje się art. 69a w brzmieniu:

„Art. 69a. 1. Jeżeli policjant zwolniony ze służby nie spełnia warunków do nabycia prawa do emerytury policyjnej lub policyjnej renty inwalidzkiej, od uposażenia wypłaconego policjantowi po dniu 31 grudnia 1998 r. do dnia zwolnienia ze służby, od którego nie odprowadzono składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przekazuje się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki za ten okres przewidziane w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365 i Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387 i Nr, poz.) .

2. Przez uposażenie stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o którym mowa w ust. 1, rozumie się:

kwotę najniższego wynagrodzenia ustalaną na podstawie odrębnych przepisów – za okres służby kandydackiej przed dniem 1 stycznia 2003 r.,

kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w grudniu roku poprzedniego, ustalonego na podstawie odrębnych przepisów – za okres służby kandydackiej po dniu 31 grudnia 2002 r.,

uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia, nagrody roczne i uznaniowe oraz dodatkowe wynagrodzenie wypłacane na podstawie art. 112, odpowiednio przeliczone zgodnie z art. 110 ustawy, o której mowa w ust. 1 – za pozostałe okresy służby.

3. Składki przekazuje się również w przypadku, gdy policjant spełnia jedynie warunki do nabycia prawa do policyjnej renty inwalidzkiej. Przekazanie składek następuje na wniosek policjanta.

4. Składki podlegają waloryzacji wskaźnikiem waloryzacji składek określonym na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 85, poz. 924, Nr 89, poz. 968, Nr 111, poz. 1194 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676).

5. Przy obliczaniu kwoty należnych składek, waloryzowanych na podstawie ust. 4, stosuje się odpowiednio art. 19 ust. 1 i art. 22 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust. 1.

6. Przepisy ust. 1 – 5 stosuje się również do funkcjonariusza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., jeżeli po zwolnieniu ze służby, pomimo spełnienia warunków do nabycia prawa do emerytury policyjnej, zgłosił wniosek o przyznanie emerytury z tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, kwotę należnych, zwaloryzowanych składek przekazuje się niezwłocznie na podstawie zawiadomienia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych o ustaleniu funkcjonariuszowi prawa do emerytury przewidzianej w przepisach, o których mowa w ust. 4.

8. Kwota należnych, zwaloryzowanych składek stanowi przychody Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i terminy przekazywania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek, o których mowa w ust. 1, 3, 4 i 7, oraz jednostki do tego właściwe, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego i niezwłocznego wykonywania czynności związanych z przekazywaniem tych składek.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1399) po art. 74 dodaje się art. 74a w brzmieniu:

„Art. 74a. 1. Jeżeli funkcjonariusz zwolniony ze służby nie spełnia warunków do nabycia prawa do emerytury policyjnej lub policyjnej renty inwalidzkiej, od uposażenia wypłaconego funkcjonariuszowi po dniu 31 grudnia 1998 r. do dnia zwolnienia ze służby, od którego nie odprowadzono składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przekazuje się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki za ten okres przewidziane w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365 i Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387).

2. Przez uposażenie, stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o którym mowa w ust. 1, rozumie się:

kwotę najniższego wynagrodzenia ustalaną na podstawie odrębnych przepisów – za okres służby kandydackiej przed dniem 1 stycznia 2003 r.,

kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w grudniu roku poprzedniego, ustalonego na podstawie odrębnych przepisów – za okres służby kandydackiej po dniu 31 grudnia 2002 r.,

uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia, nagrody roczne i uznaniowe oraz dodatkowe wynagrodzenie wypłacone na podstawie art. 116, odpowiednio przeliczone zgodnie z art. 110 ustawy, o której mowa w ust. 1 – za pozostałe okresy służby.

3. Składki przekazuje się również w przypadku gdy funkcjonariusz spełnia jedynie warunki do nabycia prawa do policyjnej renty inwalidzkiej. Przekazanie składek następuje na wniosek funkcjonariusza.

4. Składki podlegają waloryzacji wskaźnikiem waloryzacji składek określonym na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 85, poz. 924, Nr 89, poz. 968, Nr 111, poz. 1194 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676).

5. Przy obliczaniu kwoty należnych składek, waloryzowanych na podstawie ust. 4, stosuje się odpowiednio art. 19 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust. 1.

6. Przepisy ust. 1 – 5 stosuje się również do funkcyjnariusza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., jeżeli po zwolnieniu ze służby, pomimo spełnienia warunków do nabycia prawa do emerytury policyjnej, zgłosił wniosek o przyznanie emerytury z tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, kwotę należnych, zwaloryzowanych składek przekazuje się niezwłocznie na podstawie zawiadomienia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych o ustaleniu funkcyjnariuszowi prawa do emerytury przewidzianej w przepisach, o których mowa w ust. 4.

8. Kwota należnych, zwaloryzowanych składek stanowi przychody Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i terminy przekazywania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek, o których mowa w ust. 1, 3, 4 i 7, oraz jednostki do tego właściwe, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego i niezwłocznego wykonywania czynności związanych z przekazywaniem tych składek.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1230) po art. 60 dodaje się art. 60a w brzmieniu:

„Art. 60a. 1. Jeżeli strażak zwolniony ze służby nie spełnia warunków do nabycia prawa do świadczeń, o których mowa w art. 60 ust. 1 i 2, od uposażenia wypłaconego strażakowi po dniu 31 grudnia 1998 r. do dnia zwolnienia ze służby, od którego nie odprowadzono składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przekazuje się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki za ten okres przewidziane w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365 i Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387 i Nr, poz.) .

2. Przez uposażenie, stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o którym mowa w ust. 1, rozumie się:

kwotę najniższego wynagrodzenia ustalaną na podstawie odrębnych przepisów – za okres służby kandydackiej przed dniem 1 stycznia 2003 r.,

kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w grudniu roku poprzedniego ustalonego na podstawie odrębnych przepisów – za okres służby kandydackiej po dniu 31 grudnia 2002 r.,

uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia, nagrody roczne i uznaniowe oraz dodatkowe wynagrodzenie wypłacone na podstawie art. 97, odpowiednio przeliczone zgodnie z art. 110 ustawy, o której mowa w ust. 1 – za pozostałe okresy służby.

3. Składki przekazuje się również w przypadku gdy strażak spełnia jedynie warunki do nabycia prawa do świadczenia, o którym mowa w art. 60 ust. 2. Przekazanie składek następuje na wniosek strażaka.

4. Składki podlegają waloryzacji wskaźnikiem waloryzacji składek określonym na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 85, poz. 924, Nr 89, poz. 968, Nr 111, poz. 1194 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676).

5. Przy obliczaniu kwoty należnych składek, waloryzowanych na podstawie ust. 4, stosuje się odpowiednio art. 19 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust. 1.

6. Przepisy ust. 1 – 5 stosuje się również do funkcjonariusza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., jeżeli po zwolnieniu ze służby, pomimo spełnienia warunków do nabycia prawa do emerytury policyjnej, zgłosił wniosek o przyznanie emerytury z tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, kwotę należnych, zwaloryzowanych składek przekazuje się niezwłocznie na podstawie zawiadomienia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych o nabyciu przez funkcjonariusza prawa do emerytury przewidzianej w przepisach, o których mowa w ust. 4.

8. Kwota należnych, zwaloryzowanych składek stanowi przychody Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i terminy przekazywania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek, o których mowa w ust. 1, 3, 4 i 7 oraz jednostki do tego właściwe, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego i niezwłocznego wykonywania czynności związanych z przekazywaniem tych składek.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2002 r. Nr 11, poz. 108 i Nr 74, poz. 676) wprowadza się następujące zmiany:

w art. 3 w ust. 1:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wysługa emerytalna – okresy służby wojskowej w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej i im równorzędne, łącznie z okresami, o których mowa w art. 14 i 16,”

b) pkt 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9) najniższa emerytura lub renta – kwotę najniższej emerytury lub renty w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 85, poz. 924, Nr 89, poz. 968, Nr 111, poz. 1194 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676), zwanej dalej „ustawą o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych”,

10) okresy składkowe i nieskładkowe – okresy uregulowane ustawą o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,”

c) po pkt 10 dodaje się pkt 11 - 13 w brzmieniu:

„11) emerytura dożywotnia – emeryturę przysługującą z zakładu emerytalnego działającego na podstawie przepisów o zakładach emerytalnych,

12) płatnik składek – płatnika składek, o którym mowa w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych,

13) wojskowy organ emerytalny – organ emerytalny właściwy w sprawach ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego i wysokości świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia, określony przez Ministra Obrony Narodowej.”;

użyte w art. 4, w art. 9, w art. 11, w art. 24, w art. 26, w art. 49 i w art. 50 wyrazy „przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych”;

art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej stanowi uposażenie należne żołnierzowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z zastrzeżeniem ust. 2, 3 i art. 32b.

2. Podstawę wymiaru emerytury lub renty dla żołnierzy zawodowych przeniesionych w stan nieczynny lub skierowanych do służby za granicą, stanowi uposażenie należne na stanowisku służbowym zajmowanym ostatnio w wojsku lub przed skierowaniem do służby za granicą, według stawek obowiązujących w dniu zwolnienia z zawodowej służby wojskowej.

3. Jeżeli w okresie między zwolnieniem ze służby żołnierza zawodowego a ustaleniem prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej przypadały waloryzacje emerytur i rent inwalidzkich, przy ustalaniu podstawy wymiaru tych świadczeń uwzględnia się wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w tym okresie.”;

art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. W razie zbiegu prawa do emerytury lub renty przewidzianych w ustawie z prawem do emerytury lub renty albo do uposażenia w stanie spoczynku lub uposażenia rodzinnego przewidzianych w odrębnych przepisach, wypłaca się świadczenie wyższe lub wybrane przez osobę uprawnioną, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej. Wybór świadczenia przewidzianego w odrębnych przepisach nie pozbawia osoby uprawnionej innych świadczeń i uprawnień przysługujących emerytom i rencistom wojskowym.”;

w art. 8 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Od decyzji przyznającej świadczenie w drodze wyjątku oraz od decyzji odmawiającej przyznania takiego świadczenia odwołanie nie przysługuje.”;

6) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Emerytura wojskowa przysługuje żołnierzowi zwolnionemu z zawodowej służby wojskowej, który w dniu zwolnienia z tej służby posiada 15 lat służby wojskowej w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem żołnierza, który ma ustalone prawo do emerytury określonej w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obliczonej z uwzględnieniem okresów służby wojskowej w Siłach Zbrojnych i okresów równorzędnych z tą służbą.”;

7) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Emerytowi uprawnionemu do emerytury obliczonej na podstawie art.15, który po zwolnieniu ze służby był zatrudniony przed dniem 1 stycznia 1999 r. w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy lub po dniu 31 grudnia 1998 r. podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, dolicza się na jego wniosek do wysługi emerytalnej okres tego zatrudnienia, okres opłacania składek na te ubezpieczenia lub okres nieopłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z powodu przekroczenia w

trakcie roku kalendarzowego kwoty rocznej podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia, jeżeli:

jego emerytura wynosi mniej niż 75% podstawy jej wymiaru oraz

ukończył 55 lat życia – mężczyzna i 50 lat życia – kobieta albo stał się inwalidą.

2. Okresy zatrudnienia, o których mowa w ust. 1, przypadające przed dniem 1 stycznia 1999 r. dolicza się do wysługi emerytalnej po ich przeliczeniu na okres zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy.

3. Za każdy rok okresu zatrudnienia lub ubezpieczenia emerytalnego i rentowego zaliczonego do wysługi emerytalnej w myśl ust. 1 i 2 emeryturę obliczoną na podstawie art. 15 zwiększa się o 1,3% podstawy jej wymiaru.

4. Ponowne ustalenie wysokości emerytury przez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów zatrudnienia lub ubezpieczenia następuje z uwzględnieniem pełnych miesięcy na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po zakończeniu kwartału kalendarzowego, jeżeli emeryt pozostaje w ubezpieczeniu, chyba że w kwartale kalendarzowym ustało ubezpieczenie.

5. W razie przyznania zwiększenia, o którym mowa w ust. 3, umowa między członkiem otwartego funduszu emerytalnego a tym funduszem ulega rozwiązaniu, a środki zgromadzone na rachunku członka w otwartym funduszu emerytalnym są niezwłocznie przekazywane na dochody budżetu państwa.

6. Przekazanie środków, o których mowa w ust. 5, na dochody budżetu państwa następuje na podstawie zawiadomienia wojskowego organu emerytalnego.”;

8) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Emerytura dla żołnierza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby wojskowej i wzrasta o:

2,6% podstawy wymiaru – za każdy dalszy rok tej służby,

2,6% podstawy wymiaru – za każdy rok okresów składkowych poprzedzających służbę, nie więcej jednak niż za trzy lata tych okresów,

1,3% podstawy wymiaru – za każdy rok okresów składkowych ponad trzyletni okres składkowy, o których mowa w pkt 2,

0,7% podstawy wymiaru – za każdy rok okresów nieskładkowych poprzedzających służbę.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Jeżeli w wysłudze emerytalnej są uwzględniane okresy służby, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2, emeryturę podwyższa się na zasadach przewidzianych w przepisach o

zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przepisy art. 14 ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio.”;

9) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. Emerytura dla żołnierza, który wstąpił do zawodowej służby wojskowej po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1999 r. wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby wojskowej i wzrasta według zasad określonych w art.15 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 - 5.”;

10) art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierzom, którzy spełniają warunki określone w art. 12 zalicza się do wysługi emerytalnej, uwzględnianej przy obliczaniu emerytury na podstawie art. 15, posiadane przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej okresy składkowe i nieskładkowe w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.”;

11) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Kwota emerytury bez uwzględnienia dodatków, zasiłków i świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 25, nie może przekraczać 75% podstawy wymiaru emerytury.

2. Kwota emerytury lub renty bez uwzględnienia dodatków, zasiłków i świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 25, nie może być niższa od kwoty najniższej emerytury lub renty, z uwzględnieniem ust. 3.

3. W przypadku gdy suma emerytury obliczonej na podstawie art. 15a i emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych lub emerytury dożywotniej z zakładu emerytalnego jest niższa od kwoty najniższej emerytury, emeryturę wojskową podwyższa się w taki sposób, aby suma tych emerytur nie była niższa od kwoty najniższej emerytury.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do renty rodzinnej.”;

12) w art. 21 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. O inwalidztwie żołnierza i związku tego inwalidztwa lub śmierci żołnierza ze służbą wojskową oraz o niezdolności do samodzielnej egzystencji, w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, orzekają wojskowe komisje lekarskie.

2. Orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej wraz z uzasadnieniem oraz wypis z treści orzeczenia doręcza się zainteresowanemu, a orzeczenie wraz z uzasadnieniem wojskowemu organowi emerytalnemu.”;

13) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24 . Renta rodzinna przysługuje na zasadach i w wysokości określonych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z tym że:

w razie śmierci albo zaginięcia żołnierza rentę rodzinną wymierza się od renty inwalidzkiej I grupy, jaka przysługiwałaby temu żołnierzowi w dniu śmierci albo zaginięcia, bez uwzględnienia dodatku pielęgnacyjnego; przepis art. 22 ust. 2 stosuje się odpowiednio,

rentę rodzinną po zmarłym emerycie lub renciście wymierza się od kwoty świadczenia, które przysługiwało zmarłemu, jednakże od kwoty nie niższej niż kwota renty inwalidzkiej II grupy, która przysługiwałaby zmarłemu,

o niezdolności do pracy i stopniu tej niezdolności oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji, w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, uprawnionych członków rodziny orzeka lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.”;

14) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Dodatki do emerytur i rent oraz zasiłki i świadczenia pieniężne”;

15) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Do emerytury lub renty przysługuje dodatek pielęgnacyjny i dodatek dla sierot zupełnych na zasadach i w wysokości określonych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Dodatki oraz zasiłki i świadczenia pieniężne inne niż wymienione w ust. 1 przysługują do emerytury lub renty, o ile zostały przyznane na podstawie odrębnych przepisów.”;

16) w art. 27:

ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Tworzy się fundusz socjalny z corocznego odpisu w wysokości 0,5% rocznych środków planowanych na emerytury i renty, z przeznaczeniem na finansowanie świadczeń socjalnych. Środki funduszu niewykorzystane w danym roku kalendarzowym przechodzą na rok następny. Środki funduszu gromadzi się na odrębnym rachunku bankowym.”,

po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Środki funduszu socjalnego zwiększa się o:

odsetki od środków tego funduszu na rachunku bankowym,
darowizny oraz zapisy osób fizycznych i prawnych.

2b. Równowartość dokonanego odpisu, naliczonego zgodnie z ust. 2, na dany rok kalendarzowy, wojskowy organ emerytalny przekazuje na rachunek bankowy funduszu socjalnego w terminie do dnia 30 września danego roku kalendarzowego, z tym że w terminie

do dnia 31 maja danego roku kalendarzowego przekazuje kwotę stanowiącą co najmniej 75% równowartości odpisu.”;

17) w art.31:

ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego wszczyna się na wniosek zainteresowanego.”,

po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Postępowanie, o którym mowa w ust. 3, powinno być zakończone nie później niż w terminie 60 dni od dnia zgłoszenia wniosku.”;

18) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. Wojskowy organ emerytalny może przysyłać pisma i decyzje zwykłą przesyłką listową.

2. W razie sporu ciężar dowodu doręczenia pisma lub decyzji spoczywa na organie emerytalnym.”;

19) po art. 32 dodaje się art. 32a – 32c w brzmieniu:

„Art. 32a. Jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę wojskową, emeryt ponownie został powołany do zawodowej służby wojskowej lub wstąpił do służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej albo Służby Więziennej, wysokość emerytury ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w art. 32b i art. 32c.

Art. 32b. 1. W przypadku ponownego wstąpienia emeryta do zawodowej służby wojskowej na wniosek emeryta ustala się nową podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej, w sposób określony w art. 5.

2. Ponowne ustalenie podstawy wymiaru następuje nie wcześniej niż po zakończeniu służby.

Art. 32c. Ponowne ustalenie wysokości emerytury przez doliczenie nie uwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów zawodowej służby wojskowej lub służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służbie Więziennej, następuje na wniosek emeryta zgłoszony po zakończeniu tej służby. Przepisy art. 15 i art. 15a stosuje się odpowiednio.”;

20) w art. 33:

w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) kierować osoby wymienione w pkt 2 i 3 do komisji lekarskich w celu stwierdzenia stopnia ich niezdolności do pracy i służby oraz ustalenia niezdolności do samodzielnej egzystencji, w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a w sprawach rent rodzinnych – do lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.”, po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Osoby zgłaszające wnioski o świadczenia lub uprawnione do świadczeń albo składające zeznania w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawach świadczeń dla innych osób, wezwane do stawiennictwa mają prawo do zwrotu kosztów przejazdu.

5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb zwrotu kosztów przejazdu osób, o których mowa w ust. 4, rodzaje środków transportu i rodzaje dokumentów poświadczających uprawnienia do zwrotu kosztów przejazdu, wysokość zwrotu kosztów przejazdu oraz terminy wypłaty, mając na uwadze rzeczywiste koszty przejazdu najtańszymi środkami transportu.”;

21) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

tryb postępowania i właściwość organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy oraz uprawnionych członków ich rodzin, wskazując elementy wniosku o ustalenie prawa do zaopatrzenia, niezbędne dowody do ustalenia prawa do świadczenia oraz sposób i terminy wypłaty świadczeń,

wzór i tryb wydawania legitymacji emeryta/rencisty wojskowego, uwzględniając organ uprawniony do wydawania, wymiany i dokonywania wpisów, w tym wpisu o niezdolności do samodzielnej egzystencji oraz przypadki wymiany legitymacji.

Rozporządzenie powinno zapewnić realizację prawa emeryta i rencisty do zaopatrzenia emerytalnego oraz sprawność postępowania w tym zakresie.”;

22) tytuł działu V otrzymuje brzmienie:

„Ustanie i zawieszanie prawa do świadczeń oraz zmniejszanie ich wysokości”;

23) w art. 38 w ust. 1 uchyla się pkt 2;

24) po art. 39 dodaje się art. 39a i art. 39b w brzmieniu:

„Art. 39a. Prawo do emerytury ulega zawieszeniu w razie ponownego powołania albo przyjęcia emeryta do zawodowej służby wojskowej lub służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej albo Służby Więziennej.

Art. 39b. Prawo do emerytury lub renty może ulec zawieszeniu również na wniosek emeryta lub rencisty.”;

25) po art. 40 dodaje się art. 40a i art. 40b w brzmieniu:

„Art. 40a. 1. Osoba uprawniona do zaopatrzenia emerytalnego jest zobowiązana zawiadomić wojskowy organ emerytalny o podjęciu działalności, o której mowa w art. 104 ust. 1-4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, o wysokości osiąganego z tego tytułu przychodu oraz o każdorazowej zmianie wysokości tego przychodu i innych okolicznościach powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo zmniejszenie ich wysokości.

2. Obowiązki określone w ust. 1 spoczywają odpowiednio na pracodawcy i zleceniodawcy.

3. Urząd skarbowy jest obowiązany zawiadomić wojskowy organ emerytalny o podjęciu przez emeryta lub rencistę działalności pozarolniczej.

Art. 40b. 1. Rozliczenie emerytury i renty w związku z osiągnięciem przychodu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, następuje po upływie roku kalendarzowego w stosunku rocznym lub miesięcznym.

2. Osoba uprawniona do emerytury lub renty inwalidzkiej jest obowiązana zawiadomić, do końca pierwszego kwartału roku kalendarzowego, organ emerytalny o łącznej kwocie przychodu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Obowiązek określony w ust. 2 spoczywa odpowiednio na płatniku składek.

4. Na podstawie zawiadomień, o których mowa w ust. 2 i 3, organ emerytalny dokonuje rozliczenia rocznego lub na wniosek osoby uprawnionej miesięcznego, wypłaconych osobie określonej w ust. 2, w poprzednim roku kalendarzowym kwot emerytur lub rent inwalidzkich.

5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady dokonywania rozliczeń, o których mowa w ust. 4, a także sposób zmniejszania emerytur i rent inwalidzkich w trakcie roku kalendarzowego, mając na uwadze konieczność realizacji prawa emeryta i rencisty do zaopatrzenia emerytalnego oraz zapewnienia sprawności postępowania w tym zakresie.”;

26) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. 1. Świadczenia pieniężne wypłaca się od dnia powstania prawa do zaopatrzenia emerytalnego, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym złożono wniosek określony w art. 31 ust. 3, jeżeli prawo do tego zaopatrzenia zostało ustalone na wniosek zainteresowanego.

2. Emerytura lub renty inwalidzkiej oraz dodatków nie wypłaca się za okres, za który żołnierz otrzymał uposażenie przewidziane w przepisach o uposażeniu żołnierzy, chyba że emerytura lub renta inwalidzka byłaby korzystniejsza. W tym przypadku organ emerytalny potrąca z należnej emerytury lub renty inwalidzkiej oraz dodatków kwoty wypłacone z tytułu uposażenia lub świadczenia pieniężnego przysługującego po zwolnieniu ze służby.”;

27) w art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Emerytury i renty wraz z dodatkami, zasiłkami i świadczeniami pieniężnymi, o których mowa w art. 25, wypłacają wojskowe organy emerytalne. Wpłaty dokonuje się miesięcznie w dniu ustalonym jako termin płatności:

na wniosek osoby uprawnionej na jej rachunek w banku,

do rąk osoby uprawnionej za pośrednictwem poczty.”;

28) w art. 44 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wpłatę emerytury lub renty albo dodatków, zasiłków i świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 25, wstrzymuje się jeżeli:

1) powstaną okoliczności uzasadniające zawieszenie prawa do świadczeń lub ustanie tego prawa,

2) okaże się, że:

a) wskutek zbiegu prawa do świadczeń osobie uprawnionej przysługuje świadczenie wyższe lub przez nią wybrane,

b) świadczenia nie mogą być doręczone z przyczyn niezależnych od wojskowego organu emerytalnego,

c) prawo do świadczeń nie istniało,

3) osoba pobierająca świadczenie mimo pouczenia lub żądania wojskowego organu emerytalnego nie przedłoży dowodów uzasadniających dalsze istnienie prawa do świadczeń.

2. Wstrzymanie wypłaty świadczeń pieniężnych następuje poczynając od miesiąca:

1) przypadającego po miesiącu, w którym wojskowy organ emerytalny wydał decyzję w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. a i c oraz pkt 3,

2) za który przysługiwało świadczenie nedoręczone w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b.”;

29) w art. 45:

ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie ustania przyczyny powodującej wstrzymanie wypłaty świadczeń, wypłatę wznowia się od miesiąca, w którym ustała ta przyczyna, nie wcześniej jednak niż od miesiąca,

w którym zgłoszono wniosek o wznowienie wypłaty lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem ust. 2.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w razie ponownego ustalenia prawa do świadczeń lub ich wysokości, z tym że w przypadku wznowienia postępowania albo wskutek kasacji okres jednego miesiąca lub trzech lat liczy się od miesiąca, w którym wniesiono wniosek o wznowienie postępowania lub wniesiono kasację.”;

30) art. 47 uchyla się;

31) w art. 48:

ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoba, która pobierała świadczenia pieniężne ustalone i wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub dokumentów albo w innych wypadkach świadomego wprowadzenia w błąd wojskowego organu emerytalnego, jest obowiązana do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych.”,

po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Za nienależnie pobrane świadczenia pieniężne uważa się również świadczenia pieniężne wypłacone, z przyczyn niezależnych od wojskowego organu emerytalnego, osobie innej niż wskazana w decyzji tego organu.”,

ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nie można żądać zwrotu nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych za okres dłuższy niż 12 miesięcy od dnia wydania decyzji, jeżeli osoba pobierająca świadczenie zawiadomiła wojskowy organ emerytalny o okolicznościach powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty, a mimo to świadczenia były jej nadal wypłacane, dłuższy niż 3 lata od dnia wydania decyzji w pozostałych przypadkach.”,

po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Kwoty nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych w związku z osiągnięciem przychodów, o których mowa w art. 40, podlegają zwrotowi za okres nie dłuższy niż jeden rok kalendarzowy poprzedzający rok, w którym wydano decyzję o rozliczeniu świadczenia, jeżeli osoba pobierająca to świadczenie powiadomiła wojskowy organ emerytalny o osiągnięciu przychodu, w pozostałych zaś przypadkach – za okres nie dłuższy niż trzy lata kalendarzowe poprzedzające rok wydania tej decyzji.”,

ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organ emerytalny może odstąpić od żądania zwrotu nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych w całości lub w części, zmniejszyć wysokość potrąceń z tego tytułu ustaloną na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, lub zawiesić dokonywanie tych potrąceń na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, jeżeli zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214 z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1:

pkt 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9) najniższa emerytura lub renta – kwotę najniższej emerytury lub renty w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 85, poz. 924, Nr 89, poz. 968, Nr 111, poz. 1194 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676), zwanej dalej „ustawą o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych”,

10) okresy składkowe i nieskładkowe – okresy uregulowane ustawą o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,”

po pkt 10 dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu:

„11) emerytura dożywotnia – emeryturę przysługującą z zakładu emerytalnego działającego na podstawie przepisów o zakładach emerytalnych,

12) płatnik składek – płatnika składek, o którym mowa w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych.”;

2) użyte w art. 4, w art. 9, w art. 11, w art. 26, w art. 50 i w art. 51 wyrazy „ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych”;

3) art. 5 otrzymuje brzmienie:

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 122, poz. 1313, z 2001 r. Nr 27, poz. 298 i Nr 81, poz. 877 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676.

„Art. 5. 1. Podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej stanowi uposażenie należne funkcjonariuszowi na ostatnio zajmowanym stanowisku, z zastrzeżeniem ust. 2, 3 i art. 33b.

2. Podstawę wymiaru renty inwalidzkiej dla funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej w służbie kandydackiej stanowi odpowiednie uposażenie zasadnicze przewidziane dla najniższego stanowiska służbowego wraz z dodatkiem za posiadany stopień, z miesiąca, w którym nastąpiło zwolnienie funkcjonariusza ze służby.

3. Jeżeli w okresie między zwolnieniem ze służby funkcjonariusza a ustaleniem prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej przypadały waloryzacje emerytur i rent inwalidzkich, podstawę wymiaru tych świadczeń podwyższa się wskaźnikami wszystkich kolejnych waloryzacji przypadających w tym okresie.”;

4) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. W razie zbiegu prawa do emerytury lub renty przewidzianych w ustawie z prawem do emerytury lub renty albo do uposażenia w stanie spoczynku lub uposażenia rodzinnego przewidzianych w odrębnych przepisach, wypłaca się świadczenie wyższe lub wybrane przez osobę uprawnioną, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej. Wybór świadczenia przewidzianego w odrębnych przepisach nie pozbawia osoby uprawnionej innych świadczeń i uprawnień przysługujących emerytom i rencistom policyjnym.”;

5) w art. 8 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Od decyzji przyznającej świadczenie w drodze wyjątku oraz od decyzji odmawiającej przyznania takiego świadczenia, odwołanie nie przysługuje.”;

6) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Emerytura policyjna przysługuje funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który w dniu zwolnienia posiada 15 lat służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej lub w Służbie Więziennej, z wyjątkiem funkcjonariusza, który ma ustalone prawo do emerytury określonej w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obliczonej z uwzględnieniem okresów służby i okresów z nią równorzędnych.”;

7) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Emerytowi uprawnionemu do emerytury obliczonej na podstawie art. 15, który po zwolnieniu ze służby był zatrudniony przed dniem 1 stycznia 1999 r. w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy lub po dniu 31 grudnia 1998 r. podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, dolicza się na jego wniosek do wysługi

emerytalnej okres tego zatrudnienia, okres opłacania składek na te ubezpieczenia lub okres nieopłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z powodu przekroczenia w trakcie roku kalendarzowego kwoty rocznej podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia, jeżeli:

- 1) jego emerytura wynosi mniej niż 75% podstawy jej wymiaru oraz
 - 2) ukończył 55 lat życia – mężczyzna i 50 lat życia – kobieta albo stał się inwalidą.
2. Okresy zatrudnienia, o których mowa w ust. 1, przypadające przed dniem 1 stycznia 1999 r. dolicza się do wysługi emerytalnej po ich przeliczeniu na okres zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy.
3. Za każdy rok okresu zatrudnienia lub ubezpieczenia zaliczonego do wysługi emerytalnej w myśl ust. 1 i 3 emeryturę obliczoną na podstawie art. 15 zwiększa się o 1,3% podstawy jej wymiaru.
4. Ponowne ustalenie wysokości emerytury przez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów zatrudnienia lub ubezpieczenia następuje z uwzględnieniem pełnych miesięcy na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po zakończeniu kwartału kalendarzowego, jeżeli emeryt pozostaje w ubezpieczeniu, chyba że ubezpieczenie ustało w kwartale kalendarzowym.
5. W razie przyznania zwiększenia, o którym mowa w ust. 3, umowa między członkiem otwartego funduszu emerytalnego a tym funduszem ulega rozwiązaniu, a środki zgromadzone na rachunku członka w otwartym funduszu emerytalnym są niezwłocznie przekazywane na dochody budżetu państwa.
6. Przekazanie środków, o których mowa w ust. 5, na dochody budżetu państwa następuje na podstawie zawiadomienia organu emerytalnego.”;
- 8) w art. 15:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Emerytura dla funkcjonariusza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby i wzrasta o:

2,6% podstawy wymiaru – za każdy dalszy rok tej służby,

2,6% podstawy wymiaru – za każdy rok okresów składkowych poprzedzających służbę, nie więcej jednak niż za trzy lata tych okresów,

1,3% podstawy wymiaru – za każdy rok okresów składkowych ponad trzyletni okres składkowy, o którym mowa w pkt 1,

0,7% podstawy wymiaru – za każdy rok okresów nieskładkowych poprzedzających służbę.”,
 - b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Jeżeli w wysłudze emerytalnej są uwzględniane okresy służby wojskowej, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2, emeryturę podwyższa się na zasadach przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych.”,

po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przepisy art. 14 ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio.”;

9) po art. 15 dodaje się art. 15 a w brzmieniu:

„Art. 15a. Emerytura dla funkcjonariusza, który wstąpił do służby po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1999 r. wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby i wzrasta na zasadach określonych w art. 15 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 – 5.”;

10) art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariuszom, którzy spełniają warunki określone w art. 12 zalicza się do wysługi emerytalnej, uwzględnianej przy obliczaniu emerytury na podstawie art. 15, posiadane przed powołaniem do służby okresy składkowe i nieskładkowe, w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.”;

11) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Kwota emerytury bez uwzględnienia dodatków, zasiłków i świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 25, nie może przekroczyć 75% podstawy wymiaru emerytury. W przypadku zwiększenia emerytury, o którym mowa w art. 15 ust. 4, kwota emerytury nie może przekroczyć 80% podstawy wymiaru emerytury.

2. Kwota emerytury lub renty bez uwzględnienia dodatków, zasiłków i świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 25, nie może być niższa od kwoty najniższej emerytury lub renty, z uwzględnieniem ust. 3.

3. W przypadku gdy suma emerytury obliczonej na podstawie art. 15a przysługującej łącznie z emeryturą z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych lub emeryturą dożywotnią z zakładu emerytalnego jest niższa od kwoty najniższej emerytury, emeryturę policyjną podwyższa się w taki sposób, aby suma tych emerytur nie była niższa od kwoty najniższej emerytury.

4. Przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio do renty rodzinnej.”;

12) w art. 21 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. O inwalidztwie funkcjonariusza i związku tego inwalidztwa lub śmierci funkcjonariusza ze służbą oraz o niezdolności do samodzielnej egzystencji, w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, orzekają komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. W stosunku do funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu właściwe w

tych sprawach są komisje lekarskie podległe Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefowi Agencji Wywiadu.

2. Orzeczenie komisji lekarskiej wraz z uzasadnieniem oraz wypis z treści orzeczenia doręcza się zainteresowanemu, a orzeczenie wraz z uzasadnieniem właściwemu organowi emerytalnemu.”;

13) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Renta rodzinna przysługuje na zasadach i w wysokości określonych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z tym że:

w razie śmierci albo zaginięcia funkcjonariusza, rentę rodzinną wymierza się od renty inwalidzkiej I grupy, jaka przysługiwałaby temu funkcjonariuszowi w dniu śmierci albo zaginięcia, bez uwzględnienia dodatku pielęgnacyjnego; przepis art. 22 ust. 2 stosuje się odpowiednio,

rentę rodzinną po zmarłym emerycie lub renciście wymierza się od kwoty świadczenia, które przysługiwało zmarłemu, jednakże od kwoty nie niższej niż kwota renty inwalidzkiej II grupy, która przysługiwałaby zmarłemu,

o niezdolności do pracy i stopniu tej niezdolności oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji, w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, uprawnionych członków rodziny orzeka lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,

jeżeli śmierć funkcjonariusza pozostająca w związku ze służbą jest następstwem czynu karalnego, przy wypłacaniu renty rodzinnej nie stosuje się, przewidzianego w odrębnych przepisach, zawieszania lub zmniejszania tego świadczenia w razie osiągnięcia przychodu z tytułu wykonywania zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W tym wypadku renta rodzinna przysługuje małżonkowi funkcjonariusza bez względu na jego wiek i stan zdrowia.”;

14) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Dodatki do emerytur i rent oraz zasiłki i świadczenia pieniężne”;

15) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Do emerytury lub renty przysługuje dodatek pielęgnacyjny i dodatek dla sierot zupełnych na zasadach i wysokości określonych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Dodatki oraz zasiłki i świadczenia pieniężne, inne niż wymienione w ust. 1, przysługują do emerytury lub renty o ile zostały przyznane na podstawie odrębnych przepisów.”;

16) w art. 27:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1c w brzmieniu:

„1a. Fundusz socjalny tworzy się z corocznego odpisu w wysokości 0,5% rocznych środków planowanych na emerytury i renty, z przeznaczeniem na finansowanie świadczeń socjalnych. Środki funduszu niewykorzystane w danym roku kalendarzowym przechodzą na rok następny. Środki funduszu gromadzi się na odrębnych rachunkach bankowych.

1b. Środki funduszu socjalnego zwiększa się o:
odsetki od środków tego funduszu na rachunku bankowym,
darowizny oraz zapisy osób fizycznych i prawnych.

1c. Równowartość dokonanego odpisu, naliczonego zgodnie z ust. 1a, na dany rok kalendarzowy właściwy organ emerytalny przekazuje dysponentom na rachunki bankowe funduszu w terminie do dnia 30 września danego roku kalendarzowego, z tym że w terminie do dnia 31 maja danego roku kalendarzowego przekazuje kwotę stanowiącą co najmniej 75 % równowartości odpisu.”,

ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób korzystania ze świadczeń funduszu socjalnego w odniesieniu do emerytów i rencistów Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu oraz członków ich rodzin, uwzględniając rodzaje świadczeń, dysponentów środków funduszu oraz tryb przyznawania świadczeń oraz przypadki, w których świadczenia przysługują.”;

17) w art. 32:

w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w stosunku do funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej oraz członków ich rodzin – organ emerytalny określony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych,”,

ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefa Agencji Wywiadu, oraz Minister Sprawiedliwości, każdy w zakresie swojego działania, określą, w drodze rozporządzenia, organy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, zakres ich działania, stopień dysponenta środków, siedzibę organu, strukturę organizacyjną oraz sposób powoływania i odwoływania organu oraz jego zastępców, mając na uwadze zapewnienie prawidłowego wykonywania czynności związa-

nych z ustalaniem prawa do zaopatrzenia emerytalnego i wysokości świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego wszczyną się na wniosek zainteresowanego.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Postępowanie, o którym mowa w ust. 3 powinno być zakończone nie później niż w terminie 60 dni od dnia zgłoszenia wniosku.”;

18) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. 1. Organ emerytalny może przysyłać pisma i decyzje zwykłą przesyłką listową.

2. W razie sporu ciężar dowodu doręczenia pisma lub decyzji spoczywa na organie emerytalnym.”;

19) po art. 33 dodaje się art. 33a – 33c w brzmieniu:

„Art. 33a. Jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 12, emeryt ponownie wstąpił do służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej lub w Służbie Więziennej albo został powołany do zawodowej służby wojskowej, wysokość emerytury ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w art. 33b i art. 33c.

Art. 33b. 1. W przypadku ponownego wstąpienia emeryta do służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i w Służbie Więziennej na wniosek emeryta ustala się nową podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej, w sposób określony w art. 5 ust. 1.

2. Ponowne ustalenie podstawy wymiaru następuje nie wcześniej niż po zakończeniu służby.

Art. 33c. Ponowne ustalenie wysokości emerytury przez doliczenie nie uwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów służby, o której mowa w art. 33a, następuje na wniosek emeryta zgłoszony po zakończeniu tej służby. Przepisy art. 15 i art. 15a stosuje się odpowiednio.”;

20) w art. 34:

w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) kierować osoby wymienione w pkt 2 i 3 do komisji lekarskich w celu stwierdzenia stopnia ich niezdolności do pracy i służby oraz ustalenia niezdolności do samodzielnej egzystencji, w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń

Społecznych, a w sprawach rent rodzinnych – do lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.”,

po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Osoby zgłaszające wnioski o świadczenia lub uprawnione do świadczeń albo składające zeznania w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawach świadczeń dla innych osób, wezwane do stawiennictwa mają prawo do zwrotu kosztów przejazdu.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz Minister Sprawiedliwości, określają, każdy w zakresie swojego działania, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb zwrotu kosztów przejazdu osób, o których mowa w ust. 4, rodzaje środków transportu i rodzaje dokumentów poświadczających uprawnienia do zwrotu kosztów przejazdu, wysokość zwrotu kosztów przejazdu oraz terminy wypłaty mając na uwadze rzeczywiste koszty przejazdu najtańszymi, dostępnymi środkami transportu.”;

21) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. Minister właściwy do spraw wewnętrznych po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefa Agencji Wywiadu oraz Minister Sprawiedliwości każdy w zakresie swojego działania określa, w drodze rozporządzenia:

tryb postępowania i właściwość organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy oraz uprawnionych członków ich rodzin, wskazując elementy wniosku o ustalenie prawa do zaopatrzenia, niezbędne dowody do ustalenia prawa do świadczenia oraz sposób i terminy wypłaty świadczeń,

podmioty uprawnione do wypłaty zasiłku pogrzebowego i tryb jego refundacji,

wzór i tryb wydawania legitymacji emeryta/rencisty policyjnego, uwzględniając organ uprawniony do wydawania, wymiany i dokonywania wpisów, w tym wpisu o niezdolności do samodzielnej egzystencji oraz przypadki wymiany legitymacji.

Rozporządzenie powinno zapewnić realizację prawa emeryta i rencisty do zaopatrzenia emerytalnego oraz zapewnić sprawność postępowania w tym zakresie.”;

22) tytuł działu V otrzymuje brzmienie:

„Ustanie i zawieszanie prawa do świadczeń oraz zmniejszanie ich wysokości”;

23) w art. 39 w ust. 1 uchyla się pkt 2;

24) po art. 40 dodaje się art. 40a i art. 40b w brzmieniu:

„Art. 40a. Prawo do emerytury ulega zawieszeniu w razie ponownego wstąpienia emeryta do służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej lub w Służbie Więziennej albo powołania emeryta do zawodowej służby wojskowej.

Art. 40b. Prawo do emerytury lub renty może ulec zawieszeniu również na wniosek emeryta lub rencisty.”;

25) po art. 41 dodaje się art. 41a i art. 41b w brzmieniu:

„Art. 41a. 1. Osoba uprawniona do zaopatrzenia emerytalnego jest obowiązana zawiadomić właściwy organ emerytalny o podjęciu działalności, o której mowa w art. 104 ust. 1 - 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, o wysokości osiąganego z tego tytułu przychodu oraz o każdorazowej zmianie wysokości tego przychodu i innych okolicznościach powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo zmniejszenie ich wysokości.

2. Obowiązki określone w ust. 1 spoczywają odpowiednio na pracodawcy i zleceniodawcy.

3. Urząd skarbowy jest obowiązany zawiadomić organ emerytalny o podjęciu przez emeryta lub rencistę działalności pozarolniczej.

Art. 41b. 1. Rozliczenie emerytury i renty w związku z osiągnięciem przychodu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, następuje po upływie roku kalendarzowego w stosunku rocznym lub miesięcznym.

2. Osoba uprawniona do emerytury lub renty inwalidzkiej jest obowiązana zawiadomić, do końca pierwszego kwartału roku kalendarzowego, organ emerytalny o łącznej kwocie przychodu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Obowiązek określony w ust. 2 spoczywa odpowiednio na płatniku składek.

4. Na podstawie zawiadomień, o których mowa w ust. 2 i 3, organ emerytalny dokonuje rozliczenia rocznego lub, na wniosek osoby uprawnionej, miesięcznego, wypłaconych osobie określonej w ust. 2, w poprzednim roku kalendarzowym kwot emerytur lub rent inwalidzkich.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, Minister Sprawiedliwości określają, każdy w zakresie swojego działania, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady dokonywania rozliczeń, o których mowa w ust. 4, a także sposób zmniejszania emerytur i rent inwalidzkich w trakcie roku kalendarzowego, mając na uwadze konieczność realizacji prawa emeryta i rencisty do zaopatrzenia emerytalnego oraz zapewnienie sprawności postępowania w tym zakresie.”;

26) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. 1. Świadczenia pieniężne wypłaca się od dnia powstania prawa do zaopatrzenia emerytalnego, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym złożono wniosek, o którym mowa w art. 32 ust. 3.

2. W razie zgłoszenia wniosku o rentę rodzinną w miesiącu przypadającym bezpośrednio po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć lub zaginięcie funkcjonariusza, albo w którym nastąpiła śmierć emeryta lub rencisty, rentę rodzinną wypłaca się od dnia śmierci lub zaginięcia, nie wcześniej jednak niż od dnia spełnienia warunków do renty przez uprawnionych członków rodziny.

3. Emerytura lub renty inwalidzkiej oraz dodatków nie wypłaca się za okres, za który funkcjonariusz otrzymał uposażenie lub świadczenie pieniężne przysługujące po zwolnieniu ze służby, określone odpowiednio w przepisach o uposażeniu Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej lub Służby Więziennej, chyba że emerytura lub renta inwalidzka byłaby korzystniejsza. W tym przypadku organ emerytalny potrąca z należnej emerytury lub renty inwalidzkiej oraz dodatków kwoty wypłacone z tytułu uposażenia lub świadczenia pieniężnego przysługującego po zwolnieniu ze służby.”;

27) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Emerytura i renty wraz z dodatkami, zasiłkami i świadczeniami pieniężnymi, o których mowa w art. 25, wypłacają organy emerytalne, określone w art. 32 ust. 1. Wypłaty dokonuje się miesięcznie w dniu ustalonym jako termin płatności:

na wniosek osoby uprawnionej na jej rachunek w banku,

do rąk osoby uprawnionej za pośrednictwem:

poczty,

innych osób prawnych upoważnionych do prowadzenia działalności w zakresie doręczenia świadczeń.”;

28) w art. 45 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wypłatę emerytury lub renty albo dodatków, zasiłków i świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 25, wstrzymuje się, jeżeli:

1) powstaną okoliczności uzasadniające zawieszenie prawa do świadczeń lub ustanie tego prawa,

2) okaże się, że:

a) wskutek zbiegu prawa do świadczeń osobie uprawnionej przysługuje świadczenie wyższe lub przez nią wybrane,

b) świadczenia nie mogą być doręczone z przyczyn niezależnych od organu emerytalnego,

c) prawo do świadczeń nie istniało,

3) osoba pobierająca świadczenie mimo pouczenia lub żądania organu emerytalnego nie przedłoży dowodów uzasadniających dalsze istnienie prawa do świadczeń.

2. Wstrzymanie wypłaty świadczeń pieniężnych następuje, poczynając od miesiąca:

1) przypadającego po miesiącu, w którym organ emerytalny wydał decyzję w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. a) i c) oraz pkt 3,

2) za który przysługiwało świadczenie niedoreczone w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b).”;

29) w art. 46:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie ustania przyczyny powodującej wstrzymanie wypłaty świadczeń, wypłatę wznowia się od miesiąca, w którym przyczyna ta ustała, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o wznowienie wypłaty lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem ust. 2.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w razie ponownego ustalenia prawa do świadczeń lub ich wysokości, z tym że w przypadku wznowienia postępowania albo wskutek kasacji okres jednego miesiąca lub trzech lat liczy się od miesiąca, w którym wniesiono wniosek o wznowienie postępowania lub wniesiono kasację.”;

30) uchyla się art. 48;

31) w art. 49:

ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoba, która pobierała świadczenia pieniężne ustalone i wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub dokumentów albo w innych wypadkach świadomego wprowadzenia w błąd organu emerytalnego, jest obowiązana do zwrotu nienależnych jej świadczeń.”,

po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Za nienależnie pobrane świadczenia pieniężne uważa się również świadczenia wypłacone, z przyczyn niezależnych od organu emerytalnego, osobie innej niż wskazana w decyzji tego organu.”,

ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nie można żądać zwrotu nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych za okres dłuższy niż 12 miesięcy od dnia wydania decyzji, jeżeli osoba pobierająca świadczenie zawiadomiła właściwy organ emerytalny o okolicznościach powodujących ustanie lub

zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty, a mimo to świadczenia były jej nadal wypłacane,

dłuższy niż 3 lata od dnia wydania decyzji w pozostałych przypadkach.”,

po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Kwoty nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych w związku z osiągnięciem przychodów, o których mowa w art. 41, podlegają zwrotowi za okres nie dłuższy niż jeden rok kalendarzowy poprzedzający rok, w którym wydano decyzję o rozliczeniu świadczenia, jeżeli osoba pobierająca to świadczenie powiadomiła organ emerytalny o osiągnięciu przychodu, w pozostałych zaś przypadkach – za okres nie dłuższy niż trzy lata kalendarzowe poprzedzające rok wydania tej decyzji.”,

ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organ emerytalny może odstąpić od żądania zwrotu nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych w całości lub w części, zmniejszyć wysokość potrąceń z tego tytułu ustaloną na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, lub zawiesić dokonywanie tych potrąceń na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, jeżeli zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283, z późn. zm.⁴⁾) po art. 68 dodaje się art. 68a w brzmieniu:

„Art. 68a. 1. Jeżeli funkcjonariusz zwolniony ze służby nie spełnia warunków do nabycia prawa do świadczeń, o których mowa w art. 68 ust. 1 i 2, od uposażenia wypłaconego funkcjonariuszowi po dniu 31 grudnia 1998 r. do dnia zwolnienia ze służby, od którego nie odprowadzono składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przekazuje się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki za ten okres przewidziane w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365 i Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387 i Nr, poz.) .

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 883, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 2, poz. 5, z 2001 r. Nr 81, poz. 877, Nr 106, poz. 1149, Nr 110, poz. 1189 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 153, poz. 1271.

2. Przez uposażenie stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o którym mowa w ust. 1, rozumie się uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia, nagrody roczne i uznaniowe, odpowiednio przeliczone zgodnie z art. 110 ustawy, o której mowa w ust. 1.

3. Składki przekazuje się również w przypadku gdy funkcjonariusz spełnia jedynie warunki do nabycia prawa do świadczenia, o którym mowa w art. 68 ust. 2. Przekazanie składek następuje na wniosek funkcjonariusza.

4. Składki podlegają waloryzacji wskaźnikiem waloryzacji składek określonym na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 85, poz. 924, Nr 89, poz. 968, Nr 111, poz. 1194 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr ..., poz.).

5. Przy obliczaniu kwoty należnych składek, waloryzowanych na podstawie ust. 4, stosuje się odpowiednio art. 19 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust. 1.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się również do funkcjonariusza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., jeżeli po zwolnieniu ze służby, pomimo spełnienia warunków do nabycia prawa do emerytury policyjnej, zgłosił wniosek o przyznanie emerytury z tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, kwotę należnych, zwaloryzowanych składek przekazuje się niezwłocznie na podstawie zawiadomienia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych o nabyciu przez funkcjonariusza prawa do emerytury przewidzianej w przepisach, o których mowa w ust. 4.

8. Kwota należnych, zwaloryzowanych składek stanowi przychody Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

9. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i terminy przekazywania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek, o których mowa w ust. 1, 3, 4 i 7, oraz jednostki do tego właściwe, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego i niezwłocznego wykonywania czynności związanych z przekazywaniem tych składek.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28, poz. 153, z późn. zm.⁵⁾) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a), c) – h) i pkt 5a, stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób, z zastrzeżeniem ust. 2b, 2c i 3a.”;

uchyla się ust. 2;

ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Podstawę wymiaru składek dla osób, o których mowa w art. 8 pkt 2 – 5, 6 i 7 stanowi kwota odpowiadająca uposażeniu tych osób.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. Nr 139, poz. 934, z późn. zm.⁶⁾) po art. 111 dodaje się art. 111a w brzmieniu:

„Art. 111a. 1. Środki zgromadzone na rachunku członka otwartego funduszu emerytalnego są przekazywane przez ten fundusz, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa w przypadku gdy właściwy organ emerytalny zawiadomi o ustaleniu członkowi otwartego funduszu emerytalnego prawa do emerytury obliczonej na podstawie art. 15 lub prawa do jej zwiększenia na podstawie art. 14:

ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2002 r. Nr 11, poz. 108, Nr 74, poz. 676 i Nr, poz.) lub

ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 2000 r. Nr 122, poz. 1313, z 2001 r. Nr 27, poz. 298 i Nr 81, poz. 877 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr, poz. ..).

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 75, poz. 468, z 1998 r. Nr 117, poz. 756, Nr 137, poz. 887, Nr 144, poz. 929 i Nr 162, poz. 1116, z 1999 r. Nr 45, poz. 439, Nr 49, poz. 483, Nr 63, poz. 700, Nr 70, poz. 777, Nr 72, poz. 802, Nr 109, poz. 1236 i Nr 110, poz. 1255 i 1256, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 18, poz. 230, Nr 95, poz. 1041 i Nr 122, poz. 1311 i 1324, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 88, poz. 961, Nr 97, poz. 1050, Nr 126, poz. 1382 i 1384 i Nr 154, poz. 1796 i 1801 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr 83, poz. 749.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 98, poz. 610, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 60, poz. 702, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002r. Nr 25, poz. 253.

W przypadku, o którym mowa w ust. 1, otwarty fundusz emerytalny nie może pobierać opłaty, o której mowa w art. 134 ust. 1 pkt 2.

3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, termin i tryb dokonywania zwrotu w przypadkach, o których mowa w ust. 1, uwzględniając zasady współdziałania otwartych funduszy emerytalnych, organów emerytalnych i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przy dokonywaniu rozliczeń.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

w art. 1 uchyla się ust. 2 i 3;

art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Świadczenia na warunkach i w wysokości określonych w ustawie przysługują ubezpieczonym – w razie spełnienia warunków do nabycia prawa do świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń emerytalnego i rentowych Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy mają ustalone prawo do emerytury określonej w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej, obliczonej z uwzględnieniem okresów składkowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3, 5, i 7-10 oraz w ust. 2, członkom rodziny pozostałym po ubezpieczonym albo po osobie uprawnionej do świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń emerytalnego i rentowych Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z wyjątkiem członków rodziny pozostałych po ubezpieczonym, który ma ustalone prawo do emerytury policyjnej lub wojskowej, obliczonej z uwzględnieniem okresów składkowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3, 5, i 7-10 oraz w ust. 2.

Świadczenia na warunkach i w wysokości określonych w ustawie przysługują również żołnierzom zawodowym oraz funkcjonariuszom Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej, jeżeli nie spełniają oni warunków do nabycia prawa do świadczeń określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób.”;

3) w art. 5 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr

„2a. Okresów, o których mowa w art.6 ust. 1 pkt 4 i pkt 6 lit. a) - e) i g) , nie uwzględnia się przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości, jeżeli z ich tytułu ustalono prawo do świadczeń pieniężnych określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2.”;

4) w art. 60 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobie spełniającej warunki określone w art. 57, w stosunku do której orzeczono celowość przekwalifikowania zawodowego ze względu na niezdolność do pracy w dotychczasowym zawodzie, przysługuje renta szkoleniowa przez okres 6 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 4.”;

5) w art. 65 uchyla się ust. 3;

6) w art. 85 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Emerytury przysługującej z Funduszu nie podwyższa się do kwoty najniższej emerytury, jeżeli przysługuje ona osobie, która ma ustalone prawo do emerytury wojskowej obliczonej według zasad określonych w art. 15a ustawy z dnia 10 grudnia 1993r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2002 r. Nr 11, poz. 108, Nr 74, poz. 676 i Nr ..., poz. ...) lub do emerytury policyjnej obliczonej według zasad określonych w art. 15a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 122, poz. 1313, z 2001 r. Nr 27, poz. 298 i Nr 81, poz. 877 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr, poz. ...).”;

7) w art. 87 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Prawo do podwyższenia, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje w razie zbiegu prawa do emerytury z Funduszu i emerytury dożywotniej z zakładu emerytalnego z prawem do emerytury wojskowej lub policyjnej, o której mowa w art. 85 ust. 5.”;

8) w art. 95 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się również, z uwzględnieniem art. 96, w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty określonych w ustawie z prawem do świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2, z wyjątkiem przypadku, gdy emerytura wojskowa lub policyjna została obliczona według zasad określonych w art. 15a ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, lub w art. 15a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o

zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.”;

9) w art. 115 uchyla się ust. 4;

10) w art. 127 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązki określone w ust. 1 spoczywają odpowiednio na pracodawcy i zleceniodawcy, a w przypadku osoby pełniącej służbę – na właściwej komórce kadrowej.”;

11) w art. 173 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kapitał początkowy ustala się także dla zwolnionych ze służby: żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej oraz Służby Więziennej, urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy pozostawali oni w służbie i nie mają ustalonego prawa do świadczeń określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób.”;

12) w art. 174 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się nabyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6, i okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2. Przepisy art. 5 ust. 2a stosuje się odpowiednio.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 19, poz. 39, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 100, poz. 1080 i Nr 154, poz. 1784 i 1799 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) wprowadza się następujące zmiany:

w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pracownicy - rozumie się osoby zatrudnione w jednostkach, o których mowa w pkt 1, oraz żołnierzy pełniących zawodową służbę wojskową, jako służbę stałą lub kontraktową, żołnierzy pełniących nadterminową zasadniczą służbę wojskową, funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej, z wyjątkiem pełniących służbę kandydacką, oraz funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Więziennej i Służby Celnej.”;

w art. 5 w pkt 1:

lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) żołnierze i funkcjonariusze, o których mowa w art. 2 pkt 2,”

uchyla się lit. d);

w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Limity zatrudnienia ustala się łącznie dla sędziów, prokuratorów, asesorów i aplikantów prokuratorskich, o których mowa w art. 5 pkt 1 lit. a) i b).”.

Art. 14. W ustawie z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. Nr 27, poz. 298 i Nr 106, poz. 1149 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 153, poz. 1271) wprowadza się następujące zmiany:

art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. 1. Funkcjonariusz po 15 latach służby nabywa prawo do emerytury policyjnej.

2. Funkcjonariusz, który stał się inwalidą, jest uprawniony do policyjnej renty inwalidzkiej.

3. Członkowie rodzin po zmarłych funkcjonariuszach są uprawnieni do policyjnej renty rodzinnej.

4. Zasady przyznawania świadczeń określonych w ust. 1 - 3 regulują przepisy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.”;

po art. 62 dodaje się art. 62a w brzmieniu:

„Art. 62a. 1. Jeżeli funkcjonariusz zwolniony ze służby nie spełnia warunków do nabycia prawa do emerytury policyjnej lub policyjnej renty inwalidzkiej, od uposażenia wypłaconego funkcjonariuszowi po dniu 31 grudnia 1998 r. do dnia zwolnienia ze służby, od którego nie odprowadzono składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przekazuje się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki za ten okres przewidziane w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365 i Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387 i Nr ..., poz.) .

2. Przez uposażenie stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o którym mowa w ust. 1, rozumie się:

kwotę najniższego wynagrodzenia ustalaną na podstawie odrębnych przepisów – za okres służby kandydackiej przed dniem 1 stycznia 2003 r.,

kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w grudniu roku poprzedniego, ustalonego na podstawie odrębnych przepisów – za okres służby kandydackiej po dniu 31 grudnia 2002 r.,

uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia, nagrody roczne i uznaniowe oraz dodatkowe wynagrodzenie wypłacone na podstawie art. 96 ust. 2, odpowiednio przeliczone zgodnie z art. 110 ustawy, o której mowa w ust. 1 – za pozostałe okresy służby.

3. Składki przekazuje się również w przypadku gdy funkcjonariusz spełnia jedynie warunki do nabycia prawa do policyjnej renty inwalidzkiej. Przekazanie składek następuje na wniosek funkcjonariusza.

4. Składki podlegają waloryzacji wskaźnikiem waloryzacji składek określonym na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 85, poz. 924, Nr 89, poz. 968, Nr 111, poz. 1194 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr ..., poz.).

5. Przy obliczaniu kwoty należnych składek, waloryzowanych na podstawie ust. 3, stosuje się odpowiednio art. 19 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust.1.

6. Przepisy ust. 1-5 stosuje się również do funkcjonariusza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., jeżeli po zwolnieniu ze służby pomimo spełnienia warunków do nabycia prawa do emerytury policyjnej, zgłosił wniosek o przyznanie emerytury z tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, kwotę należnych, zwaloryzowanych składek przekazuje się niezwłocznie na podstawie zawiadomienia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych o nabyciu przez funkcjonariusza prawa do emerytury przewidzianej w przepisach, o których mowa w ust. 4.

8. Kwota należnych, zwaloryzowanych składek stanowi przychody Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i terminy przekazywania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek, o których mowa w ust. 1, 3, 4 i 7, oraz jednostki do tego właściwe, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego i niezwłocznego wykonywania czynności związanych z przekazywaniem tych składek.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676) po art. 92 dodaje się art. 92a w brzmieniu:

„Art. 92a. 1. Jeżeli funkcjonariusz zwolniony ze służby nie spełnia warunków do nabycia prawa do emerytury policyjnej lub policyjnej renty inwalidzkiej, od uposażenia wypłaconego funkcjonariuszowi po dniu 31 grudnia 1998 r. do dnia zwolnienia ze służby, od którego nie odprowadzono składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przekazuje się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki za ten okres przewidziane w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365 i Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387 i Nr, poz.) .

2. Przez uposażenie stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o którym mowa w ust. 1, rozumie się uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia oraz nagrody roczne i uznaniowe, odpowiednio przeliczone zgodnie z art. 110 ustawy, o której mowa w ust. 1.

3. Składki przekazuje się również w przypadku gdy funkcjonariusz spełnia jedynie warunki do nabycia prawa do policyjnej renty inwalidzkiej. Przekazanie składek następuje na wniosek funkcjonariusza.

4. Składki podlegają waloryzacji wskaźnikiem waloryzacji składek określonym na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 85, poz. 924, Nr 89, poz. 968, Nr 111, poz. 1194 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr ..., poz. ...).

5. Przy obliczaniu kwoty należnych składek, waloryzowanych na podstawie ust. 4, stosuje się odpowiednio art. 19 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust.1.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się również do funkcjonariusza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., jeżeli po zwolnieniu ze służby, pomimo spełnienia warunków

do nabycia prawa do emerytury policyjnej, zgłosił wniosek o przyznanie emerytury z tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, kwotę należnych, zwaloryzowanych składek przekazuje się niezwłocznie na podstawie zawiadomienia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych o nabyciu przez funkcjonariusza prawa do emerytury przewidzianej w przepisach, o których mowa w ust. 4.

8. Kwota należnych, zwaloryzowanych składek stanowi przychody Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

9. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb i terminy przekazywania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek, o których mowa w ust. 1, 3, 4 i 7, oraz jednostki do tego właściwe, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego i niezwłocznego wykonywania czynności związanych z przekazywaniem tych składek.”.

Art. 16. 1. W razie gdy funkcjonariusz Urzędu Ochrony Państwa zwolniony ze służby przed dniem 29 czerwca 2002 r. nie spełnia warunków do nabycia prawa do emerytury policyjnej lub policyjnej renty inwalidzkiej, od uposażenia wypłaconego funkcjonariuszowi po dniu 31 grudnia 1998 r. do dnia zwolnienia ze służby, od którego nie odprowadzono składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przekazuje się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki za ten okres przewidziane w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365 i Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387 i Nr, poz.) .

2. Przez uposażenie stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o którym mowa w ust. 1, rozumie się uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia oraz nagrody roczne i uznaniowe, odpowiednio przeliczone zgodnie z art. 110 ustawy, o której mowa w ust. 1.

3. Składki przekazuje się również w przypadku gdy funkcjonariusz spełnia jedynie warunki do nabycia prawa do policyjnej renty inwalidzkiej. Przekazanie składek następuje na wniosek funkcjonariusza.

4. Składki podlegają waloryzacji wskaźnikiem waloryzacji składek określonym na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

5. Przy obliczaniu kwoty należnych składek, waloryzowanych na podstawie ust. 4, stosuje się odpowiednio art. 19 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust.1.

6. Kwota należnych, zwaloryzowanych składek stanowi przychody Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

7. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb i terminy przekazywania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek, o których mowa w ust. 1, 3 i 4 oraz jednostkę do tego właściwą, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego i niezwłocznego wykonywania czynności związanych z przekazywaniem tych składek.

Art. 17.1. Żołnierze zawodowi oraz funkcjonariusze Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej, którzy w okresie od dnia 2 stycznia 1999 r. do dnia wejścia w życie ustawy nabyli prawo do renty szkoleniowej lub do renty z tytułu niezdolności do pracy, określonych w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zachowują prawo do tych świadczeń.

2. Żołnierze zawodowi oraz funkcjonariusze, o których mowa w ust. 1, nabywają prawo do renty inwalidzkiej na zasadach i warunkach określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób, jeżeli w ciągu roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wystąpią z wnioskiem do właściwego organu emerytalnego o jej przyznanie.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, organ emerytalny kieruje zainteresowanych na komisje lekarskie podległe odpowiednio Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefowi Agencji Wywiadu, w celu wydania orzeczenia o inwalidztwie i związku tego inwalidztwa ze służbą oraz o niezdolności do samodzielnej egzystencji w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

4. Podstawę wymiaru renty inwalidzkiej dla:

żołnierzy zawodowych, o których mowa w ust. 2, stanowi uposażenie należne żołnierzowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym według stawek obowiązujących w dniu złożenia wniosku o przyznanie renty inwalidzkiej,

2) funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 2, stanowi uposażenie przeliczone w sposób określony w art. 20 ust.1.

Art. 18. 1. Renta rodzinna przysługująca uprawnionym członkom rodziny żołnierza zawodowego lub funkcjonariusza Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej lub Służby Więziennej, który podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom

emerytalnemu i rentowym, staje się, na wniosek osoby uprawnionej złożony we właściwym organie emerytalnym, rentą rodzinną w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych lub tych funkcjonariuszy.

2. Uposażenie przyjmowane do ustalenia podstawy wymiaru renty rodzinnej po żołnierzu zawodowym ustala się w sposób określony w art. 17 ust. 4.

3. Uposażenie przyjmowane do ustalenia podstawy wymiaru renty rodzinnej po funkcjonariuszu przelicza się w sposób określony w art. 20 ust.1.

4. Wysokość renty rodzinnej, o której mowa w ust. 1, ustala się na nowo z urzędu na zasadach określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych lub funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1.

Art. 19. 1. Żołnierze zawodowi lub funkcjonariusze Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej, podlegający obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym przed dniem wejścia w życie ustawy, wobec których komisje lekarskie podległe odpowiednio Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefowi Agencji Wywiadu, orzekły niezdolność do służby, a którzy nie nabyli prawa do renty określonej w art. 17 ust. 1, nabywają prawo odpowiednio do wojskowej lub policyjnej renty inwalidzkiej, na zasadach i warunkach przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób.

2. Podstawę wymiaru renty inwalidzkiej żołnierza zawodowego stanowi uposażenie ustalone w sposób określony w art. 17 ust. 4.

3. Podstawę wymiaru renty inwalidzkiej funkcjonariusza stanowi uposażenie przeliczone w sposób określony w art. 20 ust. 1.

Art. 20.1. Przełożony właściwy w sprawach osobowych funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej lub Służby Więziennej albo komórka kadrowa jednostki organizacyjnej podległej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, przeliczy funkcjonariuszom Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej, podlegającym przed dniem wejścia w życie ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, należne uposażenie i inne świadczenia pieniężne w taki sposób, aby nie były one niższe od uposażenia i świadczeń pieniężnych otrzymywanych przez funkcjonariuszy po potrąceniu składek na te ubezpieczenia.

2. W okresie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, przełożony właściwy w sprawach osobowych funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej lub Służby Więziennej albo właściwa komórka kadrowa jednostki organizacyjnej podległej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, przedstawi na piśmie w formie decyzji lub rozkazu personalnego funkcjonariuszom, o których mowa w ust. 1, wysokość przeliczonego uposażenia.

3. Ilekroć w przepisach jest mowa o uposażeniu lub innym świadczeniu pieniężnym należnym funkcjonariuszom, o których mowa w ust. 1, rozumie się przez to uposażenie lub świadczenie pieniężne przeliczone w sposób określony w ust. 1.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeliczania uposażenia i świadczenia pieniężnego, o których mowa w ust. 1, a także właściwość organów w tych sprawach. Rozporządzenie zapewni, aby otrzymywane uposażenie i świadczenia pieniężne pozostały na niezmiennym poziomie.

Art. 21. Osoby, które w dniu wejścia w życie ustawy mają ustalone prawo do emerytur na podstawie przepisów ustaw, o których mowa w art. 7, 8 i 12, zachowują prawo do tych świadczeń na dotychczasowych zasadach.

Art. 22. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów upoważniających, zmieniane niniejszą ustawą, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, o ile nie są sprzeczne z niniejszą ustawą, oraz mogą być zmieniane na podstawie przepisów upoważniających w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 23. Ogłoszenie tekstów jednolitych ustaw, o których mowa w art. 7 i art. 8, nastąpi w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.

Art. 24. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy *o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw* stanowi realizację deklaracji Rządu wyrażonej w stanowisku Rady Ministrów wobec obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin i ustawy o zaopatrzeniu

emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Zawarty w przedmiotowym projekcie pakiet zmian zmierza do stabilizacji rozwiązań w zakresie świadczeń emerytalnych przysługujących żołnierzom zawodowym i funkcjonariuszom służb mundurowych.

Proponuje się, aby realizacja powyższego celu nastąpiła poprzez objęcie zaopatrzeniowym systemem emerytalnym wszystkich żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb mundurowych, a więc również tych, którzy obecnie są objęci powszechnym systemem ubezpieczeń społecznych, ponieważ wstąpili do służby po dniu 1 stycznia 1999 r. Ponadto proponuje się wprowadzenie nowych zasad obliczania emerytury dla osób, które po raz pierwszy wstąpiły do służby po dniu 1 stycznia 1999 r.

Oprócz tych zasadniczych systemowych zmian, w projekcie przedstawiono propozycje rozwiązania kilku problemów, które dotychczas zostały pominięte w regulacjach ustawowych. Jednym z najważniejszych jest kwestia opłacenia składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb mundurowych, którzy zostali zwolnieni ze służby i nie nabyli prawa do świadczeń z zaopatrzeniowego systemu emerytalnego.

Objęcie wszystkich żołnierzy i funkcjonariuszy służb mundurowych zaopatrzeniowym systemem emerytalnym

Projekt przewiduje objęcie zaopatrzeniowym systemem emerytalnym wszystkich żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb mundurowych, bez względu na datę wstąpienia do służby.

Aby cel ten mógł być zrealizowany w projekcie proponuje się:

- 1) zniesienie obowiązku ubezpieczenia społecznego żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb mundurowych,

- 2) przeliczenie uposażeń i innych świadczeń pieniężnych, od których obecnie są odprowadzane składki na ubezpieczenia społeczne w taki sposób, aby wypłacane żołnierzom i funkcjonariuszom kwoty nie były niższe niż przed zniesieniem obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym,
- 3) umożliwienie żołnierzom i funkcjonariuszom, którzy z tytułu służby podlegali ubezpieczeniom społecznym i przed dniem wejścia w życie proponowanych zmian uzyskali prawo do renty szkoleniowej lub renty z tytułu niezdolności do pracy z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgłoszenie wniosku do właściwego organu emerytalnego o przyznanie w zamian tych świadczeń prawa do świadczeń z wojskowego lub policyjnego systemu zaopatrzenia emerytalnego,
- 4) umożliwienie osobom uprawnionym do renty rodzinnej po zmarłym żołnierzu zawodowym lub funkcjonariuszu, który z tytułu służby podlegał ubezpieczeniom społecznym, zgłoszenie wniosku o ponowne ustalenie wysokości tej renty (przysługującej obecnie z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych), zgodnie z zasadami określonymi w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy.

Zmiana zasad przyznawania i obliczania emerytury wojskowej i policyjnej

Proponuje się, aby prawo do emerytury wojskowej lub policyjnej było przyznawane na wniosek zainteresowanego, a nie – jak obecnie – z urzędu.

Dzięki tej zmianie, żołnierz (funkcjonariusz), który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r. i spełnia warunki wymagane do nabycia prawa do emerytury wojskowej lub policyjnej, a jednocześnie poza okresami służby ma także okresy „cywilnej” pracy, z tytułu której podlegał ubezpieczeniom społecznym – miałby prawo wyboru emerytury. Mógłby zgłosić wniosek albo o emeryturę na warunkach określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych (funkcjonariuszy), albo o emeryturę na warunkach określonych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Jeśli po zwolnieniu ze służby zgłosiłby wniosek o emeryturę policyjną lub wojskową, miałby ją obliczoną według dotychczasowych zasad określonych w przepisach o

zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych lub funkcjonariuszy, a więc z uwzględnieniem okresów służby oraz okresów składkowych i nieskładkowych wymienionych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.). W przypadku gdyby zgłaszający wniosek o taką emeryturę był członkiem otwartego funduszu emerytalnego, umowa, jaką zawarł z tym funduszem, ulegałaby rozwiązaniu, a środki zgromadzone na jego rachunku byłyby przekazane na dochody budżetu państwa. Za ten sam okres ubezpieczenia emerytalnego nie mogą bowiem przysługiwać jednocześnie dwie emerytury.

Osoba, która zgłosiła wniosek i nabyła prawo do emerytury wojskowej lub policyjnej obliczonej z uwzględnieniem okresów zatrudnienia i innej pracy objętej ubezpieczeniem społecznym, nie mogłaby już zgłosić wniosku o emeryturę przewidzianą w ustawie o emeryturach i rentach z FUS (wybrała emeryturę „mundurową”).

Z kolei z prawa do emerytury wojskowej lub policyjnej nie mogłaby już skorzystać osoba, która wcześniej zgłosiła wniosek i nabyła prawo do emerytury na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, którą obliczono z uwzględnieniem okresów zawodowej służby (wybrała emeryturę „cywilną”). W przypadku wyboru emerytury „cywilnej” osoba będąca członkiem otwartego funduszu emerytalnego miałaby także prawo do emerytury dożywotniej.

W projekcie proponuje się, aby w wymiarze emerytury wojskowej i policyjnej przysługującej osobie, która wstąpiła do służby po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1999 r. były uwzględniane wyłącznie okresy służby - według obecnych stawek wymiaru określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych lub funkcjonariuszy. Takie rozwiązanie umożliwiłoby osobie, która oprócz okresów służby ma także okresy ubezpieczenia z tytułu zatrudnienia lub innej działalności podlegającej ubezpieczeniom społecznym prawo do pobierania dwóch emerytur: emerytury wojskowej lub policyjnej z tytułu służby i emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu „cywilnej” pracy. Członek otwartego funduszu emerytalnego miałby także prawo do emerytury dożywotniej. Nowy sposób wymiaru emerytury „mundurowej” zakłada zatem,

że każdy z systemów, tzn. zaopatrzeniowy i ubezpieczeniowy, realizowałby własne zobowiązania wobec osoby zainteresowanej.

Ubezpieczenie społeczne żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb mundurowych, którzy nie nabyli prawa do świadczeń z systemu zaopatrzenia emerytalnego

Żołnierze zawodowi i funkcjonariusze służb mundurowych, którzy odeszli ze służby przed nabyciem prawa do świadczeń z systemu zaopatrzenia emerytalnego mają prawo – już jako osoby cywilne – do emerytury lub renty po spełnieniu warunków określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.).

Według obecnego stanu prawnego osoby, które pozostawały w służbie w dniu 1 stycznia 1999 r., a w związku z tym nie podlegały obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, w razie odejścia ze służby przed nabyciem prawa do świadczeń z systemu zaopatrzenia emerytalnego, nie mogą jednak mieć tego okresu służby uwzględnionego przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Za ten okres nie zostały bowiem opłacone składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Projekt przewiduje uregulowanie sprawy opłacenia składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe za okresy pozostawania w służbie przypadające po dniu 31 grudnia 1998 r. za tych żołnierzy i funkcjonariuszy, którzy w dniu zwolnienia ze służby nie spełniają warunków do nabycia prawa do emerytury „mundurowej”. Składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe przewidziane za ten okres w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych byłyby przekazywane do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zwaloryzowanej wysokości.

Wprowadzenie zasady zawieszania prawa do świadczenia w przypadku ponownego powołania lub wstąpienia do służby wojskowej lub służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służbie Więziennej

W aktualnym stanie prawnym w przypadku ponownego wstąpienia lub powołania świadczeniobiorcy do służby, prawo do świadczeń z zaopatrzeniowego systemu emerytalnego ustaje. Oznacza to, że świadczeniobiorca traci prawo do emerytury lub renty, a przy ponownym zwolnieniu ze służby ustala się dla niego nową podstawę wymiaru świadczenia, którą stanowi uposażenie należne na ostatnio zajmowanym stanowisku przed ponownym zwolnieniem ze służby. W tej sytuacji zainteresowany nabywa prawo do „nowego” świadczenia.

Projekt przewiduje zawieszenie prawa do emerytury w przypadku ponownego wstąpienia lub powołania świadczeniobiorcy do służby. Emeryt mógłby po ponownym zwolnieniu ze służby:

- 1) pobierać świadczenie do tej pory zawieszone oraz wystąpić do organu emerytalnego z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości emerytury przez doliczenie nie uwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów służby – w tym przypadku podstawa wymiaru emerytury nie ulegałaby zmianie lub
- 2) wystąpić do organu emerytalnego z wnioskiem o ustalenie nowej podstawy wymiaru świadczenia oraz o ponowne ustalenie jego wysokości przez doliczenie nie uwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów służby.

W przypadku wstąpienia do służby wojskowej świadczeniobiorcy policyjnego, emerytura policyjna ulegałaby zawieszeniu. Po zwolnieniu ze służby wojskowej zainteresowany miałby ustalone prawo do emerytury wojskowej. Zgodnie z zasadami ogólnymi mógłby wybierać między emeryturą wojskową a policyjną. W razie wyboru emerytury policyjnej, pobierałby świadczenie do tej pory zawieszone, a w wysłudze emerytalnej zostałyby uwzględnione okresy służby wojskowej pełnionej w czasie zawieszenia prawa do emerytury policyjnej. W tej sytuacji podstawa wymiaru emerytury policyjnej nie ulegałaby zmianie.

Analogiczne rozwiązania zaproponowano w przypadku wstąpienia emeryta wojskowego do służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej lub Służbie Więziennej.

Określenie podstawy wymiaru rent inwalidzkich dla funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu pozostających w służbie kandydackiej

Projekt przewiduje rozszerzenie zakresu podmiotowego przepisu określającego podstawę wymiaru renty inwalidzkiej dla funkcjonariuszy pozostających w służbie kandydackiej o funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu. Tym samym zostaną ujednoczone zasady ustalania podstawy wymiaru renty inwalidzkiej dla wszystkich funkcjonariuszy pozostających w służbie kandydackiej.

Zasada waloryzacji podstawy wymiaru świadczeń

W systemie zaopatrzenia emerytalnego służb mundurowych wymiar świadczenia ustala się na dzień zwolnienia ze służby. W jednostkowych przypadkach między dniem zwolnienia ze służby a ustaleniem prawa do świadczenia przez organ emerytalny mają miejsce waloryzacje emerytur i rent inwalidzkich. Dzieje się tak np. w sytuacji, gdy zainteresowany w chwili zwolnienia ze służby nie spełniał warunków do świadczenia z zaopatrzenia emerytalnego służb mundurowych, a stał się inwalidą dopiero po pewnym czasie, lecz w okresie 18 miesięcy po zwolnieniu ze służby. Jeżeli jego inwalidztwo jest następstwem urazów doznanych w czasie pełnienia służby lub chorób powstałych w tym czasie, zainteresowany nabywa prawo do mundurowej renty inwalidzkiej. W przypadku gdy w okresie 18 miesięcy miały miejsce waloryzacje emerytur i rent, jego świadczenie jest zaniżone w stosunku do świadczeń osób zwolnionych w tej samej dacie, które od razu miały ustalone prawo do renty, ponieważ ich świadczenia podlegały waloryzacji.

Projekt przewiduje, że w tej sytuacji podstawa wymiaru świadczenia podlegałyby wszystkim kolejnym waloryzacjom, aż do dnia ustalenia prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej przez organ emerytalny.

Dostosowanie przepisów z zakresu zaopatrzenia emerytalnego służb mundurowych do przepisów z zakresu ubezpieczenia społecznego

Projekt przewiduje m.in.:

- 1) możliwość doliczenia do wysługi emerytalnej okresów nie opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, w przypadku gdy zainteresowany przekroczył w trakcie roku kalendarzowego kwotę rocznej podstawy składek na te ubezpieczenia,
- 2) dokonywanie wypisów z treści orzeczenia przez właściwe komisje lekarskie,
- 3) dostosowanie nazewnictwa organów orzekających o niezdolności do pracy do obecnie obowiązującego w systemie ubezpieczeń społecznych,
- 4) dokonywanie przesyłki pism i decyzji zwykłą przesyłką listową,
- 5) skrócenie okresu (z trzech do jednego miesiąca), za jaki następuje wypłata świadczenia w razie zgłoszenia wniosku w sprawie świadczenia,
- 6) doprecyzowanie zasad zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń.

Zmiana zasad podwyższania emerytur mundurowych

W aktualnym stanie prawnym w przypadku uwzględniania w wysłudze emerytalnej żołnierzy zawodowych – jako okresów równorzędnych ze służbą wojskową w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej – okresów służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej oraz Służby Więziennej, emerytury wojskowej nie podwyższa się z tytułu pełnienia służby w formacjach mundurowych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Oznacza to, iż w przypadku gdy zainteresowany przed przyjęciem do zawodowej służby wojskowej pełnił służbę np. w Policji w charakterze sapersa, emerytury wojskowej nie podwyższa się dodatkowo o 1% podstawy wymiaru za każdy rok takiej służby. Wojskowa emerytura byłaby tak podwyższona, gdyby służba w charakterze sapersa miała miejsce po przyjęciu do zawodowej służby wojskowej. Okres służby w Policji w charakterze sapersa uprawnia do dodatkowego zwiększenia tylko emerytury policyjnej.

Analogicznie przedstawia się sytuacja w przypadku uwzględniania w policyjnej wysłudze emerytalnej okresów służby wojskowej.

Proponowane zmiany pozwalają na podwyższanie emerytur mundurowych z tytułu służby w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, niezależnie od tego, w jakiej formacji mundurowej pełniona była ww. służba.

Doprecyzowanie zasad tworzenia funduszu socjalnego

Proponowana nowelizacja doprecyzowuje zasady tworzenia i funkcjonowania funduszy socjalnych, tworzonych dla osób uprawnionych do mundurowego zaopatrzenia emerytalnego oraz dla członków ich rodzin, przez wyodrębnienie rachunku bankowego, na którym gromadzone byłyby jego środki.

Jednocześnie proponowane zmiany pozwoliłyby na zwiększenie środków funduszu z tytułu odsetek od środków funduszu lokowanych na rachunkach pozabudżetowych oraz z tytułu darowizn i zapisów osób fizycznych i prawnych – co w obecnym stanie prawnym nie jest możliwe .

Proponowane zmiany są analogiczne do rozwiązań przyjętych w przepisach o zakładowym funduszu socjalnym.

Omówienie wyników konsultacji społecznych

Projekt ustawy był przedstawiony do opinii związkom zawodowym, ze szczególnym uwzględnieniem związków zawodowych zrzeszających żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy. Otrzymały go do opinii następujące związki: OPZZ, NSZZ „Solidarność”, Stowarzyszenie Emerytów i Rencistów Resortu Spraw Wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej, Stowarzyszenie Emerytów i Rencistów Komendy Wojewódzkiej Policji w Gdańsku, Klub Emerytów i Rencistów KGP, Związek Emerytów i Rencistów Pożarnictwa Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Zawodowy Strażaków „Florian”, Stowarzyszenie Pożarników Polskich, Związek Byłych Funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa, Stowarzyszenie Weteranów Polskich Formacji Granicznych KG SG, Stowarzyszenie Związku Emerytów i Rencistów Służb Mundurowych Rzeczypospolitej Polskiej, Stowarzyszenie Służb Mundurowych Rzeczypospolitej Polskiej, Krajowa Komisja Wykonawcza NSZZ Policjantów,

Krajowa Komisja Wykonawcza NSZZ Funkcjonariuszy Straży Granicznej, KW PSP Biuro Krajowej Sekcji Pożarnictwa NSZZ „Solidarność”, NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Służby Więziennej, Stowarzyszenie Oficerów Służby Więziennej, Krajowy Związek Emerytów i Rencistów Służby Więziennej, Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy WP, Związek Żołnierzy LWP.

Opinie o projekcie ustawy nadesłały następujące związki: OPZZ, Stowarzyszenie Emerytów i Rencistów Komendy Wojewódzkiej Policji w Gdańsku, Klub Emerytów i Rencistów KGP, NSZZ Policjantów, Stowarzyszenie Emerytów i Rencistów Resortu Spraw Wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej, NSZZ Funkcjonariuszy Straży Granicznej, Związek Emerytów i Rencistów Pożarnictwa Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy WP, Stowarzyszenie Pożarników Polskich, Związek Żołnierzy LWP, Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy WP, NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Służby Więziennej, Krajowy Związek Emerytów i Rencistów Służby Więziennej, Związek Zawodowy Strażaków, „Florian”.

Wszyscy partnerzy społeczni, którzy nadesłali opinie o projekcie, bardzo pozytywnie odnieśli się do propozycji przywrócenia zaopatrzeniowego systemu emerytalnego dla wszystkich żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy, a więc również tych, którzy wstąpili do służby po dniu 1 stycznia 1999 r. i aktualnie są objęci obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. Nie kwestionowano również propozycji wprowadzenia nowego sposobu obliczania emerytury dla żołnierza i funkcjonariusza, który po raz pierwszy wstąpił do służby po dniu 1 stycznia 1999 r.

Zgłoszone w ramach konsultacji uwagi i postulaty, zwłaszcza dotyczące zmiany dotychczasowego mechanizmu waloryzacji, omówiono szczegółowo podczas konferencji uzgodnieniowej w dniu 11 października 2002 r., w której uczestniczyli także przedstawiciele resortów mundurowych i resortu finansów. Wyjaśnienia przyczyn uniemożliwiających pozytywne ustosunkowanie się do propozycji przywrócenia dla emerytur „mundurowych” waloryzacji opartej na wzroście uposażeń spotkały się ze zrozumieniem zainteresowanych środowisk.

Ocena skutków regulacji (OSR)

Podstawowym założeniem przyświecającym projektowanej ustawie jest stworzenie warunków sprzyjających stabilizacji rozwiązań w zakresie świadczeń emerytalnych przysługujących żołnierzom zawodowym i funkcjonariuszom służb mundurowych. Rozwiązania prawne przewidziane w tym projekcie będą też wspierać stabilność i efektywność funkcjonowania służb mundurowych.

Osiągnięcie tego celu nastąpiłoby przede wszystkim przez objęcie zaopatrzeniowym systemem emerytalnym wszystkich żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb mundurowych. Służyłaby temu również modyfikacja sposobu obliczania emerytury „mundurowej” uwzględniająca sytuację osób, które po przejściu na emeryturę są ponownie powoływane do służby.

Ważnym rozwiązaniem systemowym jest też propozycja wprowadzenia nowego sposobu obliczania emerytury dla osób, które po raz pierwszy wstąpiły do służby po dniu 1 stycznia 1999 r. i oprócz okresów zawodowej służby mają także okresy „cywilnej” pracy, z tytułu której podlegały ubezpieczeniom społecznym. Proponuje się, aby takie osoby miały prawo do emerytur z różnych źródeł, a mianowicie do emerytury wojskowej (policyjnej) z tytułu służby oraz do emerytury z tytułu opłacania składek na ubezpieczenia społeczne (z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i z tytułu członkostwa w otwartym funduszu emerytalnym). Przyjęcie tej propozycji spowodowałoby, że każdy z systemów, którym podlegał zainteresowany, realizowałby wobec niego własne zobowiązania. Tym samym uzyskano by autonomię systemu zaopatrzeniowego i ubezpieczeniowego.

Projekt w zdecydowanej większości zawiera propozycje takich zmian w stanie prawnym, które nie spowodują bezpośrednich skutków finansowych dla budżetu państwa i sfery publicznej, jak również nie będą mieć wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na sytuację i rozwój regionalny.

Objęcie zaopatrzeniowym systemem emerytalnym wszystkich żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb mundurowych spowodowałoby jedynie przesunięcie środków budżetowych.

Z jednej strony należy bowiem liczyć się ze zwiększeniem dotacji budżetowych dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na skutek obniżenia wpływów ze składek w stosunku do minionego okresu w związku z faktem, że żołnierze zawodowi i funkcjonariusze innych służb mundurowych nie byłiby objęci powszechnym systemem ubezpieczeń społecznych. Z drugiej jednak strony nastąpiłoby zmniejszenie kwot przekazywanych z budżetu państwa na uposażenia do budżetów poszczególnych służb mundurowych, ponieważ wysokość wynagrodzenia (uposażenia) żołnierzy i funkcjonariuszy, którzy wstąpili do służby po 1 stycznia 1999 r. zostałyby zrównana z uposażeniem tych, którzy wstąpili do służby wcześniej. Ponadto resorty te nie opłacałyby już składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu służby tych osób.

Skalę projektowanego zmniejszenia budżetów poszczególnych resortów w 2003 r. przedstawia poniższa tabela.

Nazwa części budżetowej	Przewidywana kwota składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, którą należałoby zapłacić za funkcjonariuszy i żołnierzy w 2003 r. (część pokrywana przez płatnika i część opłacana przez ubezpieczonego) – w tys. zł
29. Obrona narodowa	159 700
37. Sprawiedliwość	45 117
42. Sprawy wewnętrzne	45 962
57. Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego	16 726
59. Agencja Wywiadu	3 912
85. Budżety wojewodów-funkcjonariusze Policji i PSP	185 286
Razem	456 703

Projektowane w ustawie inne zmiany, będące integralną częścią całego pakietu przywracającego zaopatrzeniowy system emerytalno-rentowy dla służb mundurowych, obejmują m.in. zmiany w zakresie opłacania składek za okresy pozostawania w służbie w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. – jednak tylko w przypadku nienabycia prawa do świadczeń z zaopatrzeniowego systemu emerytalnego (np. z powodu zbyt krótkiego okresu służby). Wpłyną one na zwiększenie w przyszłości wydatków budżetów poszczególnych służb mundurowych. Będą one zależały od liczby osób odchodzących ze służby bez prawa do świadczeń z wojskowego lub policyjnego systemu zaopatrzenia emerytalnego. Jednocześnie powstaną oszczędności w wydatkach budżetowych na finansowanie emerytur i rent z zaopatrzeniowego systemu emerytalnego. Można w przypadku tej zmiany szacunkowo podać, że łącznie za żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb mundurowych, którzy pozostawali w służbie w dniu 1 stycznia 1999 r. i zostali zwolnieni ze służby latach 1999-2001 oraz zostaną (wg planów) zwolnieni w latach 2002 i 2003 bez nabycia prawa do świadczeń z wojskowego oraz policyjnego systemu zaopatrzenia emerytalnego, należałoby opłacić składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w wysokości łącznie ok. 196 mln zł. Szczegółowe szacunki przedstawia poniższa tabela.

Resort	1999	2000	2001	2002	2003	Razem
MSWiA	4,69 mln zł	8,68 mln zł	12,92 mln zł	18,88 mln zł	24,85 mln zł	70,01 mln zł
MON	2,95 mln zł	8,86 mln zł	17,10 mln zł	20,17 mln zł	26,20 mln zł	75,28 mln zł
MS	1,39 mln zł	4,75 mln zł	10,25 mln zł	14,75 mln zł	19,18 mln zł	50,31 mln zł
Razem	9,03 mln zł	22,29 mln zł	40,26 mln zł	53,80 mln zł	70,22 mln zł	195,59 mln zł

Z zestawienia kwot zawartych w obu ww. tabelach wynika, że w 2003 r. projektowana regulacja powinna spowodować dodatnie saldo rozliczeń. W najbliższych latach to saldo będzie jeszcze bardziej korzystne niż w 2003 r.

Kwota 456,7 mln zł to kwota o jaką łącznie zmniejszyłyby się wydatki zainteresowanych resortów po reformie systemu emerytalnego dla służb mundurowych. Oznacza to praktycznie zmniejszenie przychodów FUS z tytułu składek (bieżących) o 365,587 mln zł (różnica wynika z faktu, że część składek w dotychczasowym systemie kierowana by była do OFE, a nie do FUS).

Opisane powyżej zmniejszone przychody FUS zostałyby w 2003 r. pokryte częściowo kwotą 195,59 mln zł tytułem składek za osoby, które nie nabyły uprawnień do świadczeń „mundurowych”, a częściowo zwiększoną dotacją budżetową. Źródłem pokrycia tych kwot są opisane powyżej oszczędności w budżetach resortów „mundurowych”, spowodowane likwidacją systemu polegającego na opłacaniu składek za służby mundurowe - a więc przesunięcia środków w ramach budżetu. W 2003 r., biorąc pod uwagę sytuację FUS oraz ryzyko związane z szacowaniem kosztów pokrycia zaległych składek za niektórych żołnierzy i funkcjonariuszy odchodzących ze służby, cała kwota 456,7 mln zł powinna zostać przesunięta do FUS.

Niewielkie, lecz korzystne skutki finansowe spowoduje również zmiana w sposobie przesyłania pism i decyzji zwykłą przesyłką listową. Przyczyni się to zmniejszenia wydatków budżetowych Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministerstwa Sprawiedliwości.

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Skr. Min. DH/3605 /2002/DPE-im

Warszawa, 13 listopada 2002 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (pismo nr RM-10-242-02), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej nowelizacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Jerzy Hausner
Minister Pracy i Polityki Społecznej

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹**

z dnia _____ 2002 r.

w sprawie organu właściwego w sprawach zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej oraz członków ich rodzin.

Na podstawie art. 32 ust. 2a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego Agencji Wywiadu, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej oraz członków ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214, z późn. zm.)², zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa organ właściwy w sprawach zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i ich rodzin, zakres działania, stopień dysponenta środków, siedzibę organu, strukturę organizacyjną oraz sposób powoływania i odwoływania organu i jego zastępców.

§ 2. 1. Organem właściwym w sprawach zaopatrzenia emerytalnego Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego Agencji Wywiadu, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej oraz członków ich rodzin jest Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, zwany dalej „organem”.

2. Organ wykonuje zadania przy pomocy swoich zastępców oraz Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

§ 3. 1. Organ realizuje zadania w zakresie:

- 1) ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego i wysokości świadczeń pieniężnych przysługujących zwolnionym ze służby funkcjonariuszom Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego Agencji Wywiadu, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej oraz członkom ich rodzin;
 - 2) dokonywania wypłat świadczeń pieniężnych w ramach zaopatrzenia emerytalnego oraz współpracy z instytucjami finansowymi w tym zakresie;
 - 3) dokonywania waloryzacji wypłacanych świadczeń;
 - 4) zmniejszania emerytur i rent inwalidzkich oraz zawieszania prawa do renty rodzinnych lub ich zmniejszania z tytułu osiągniętych przychodów;
 - 5) dokonywania potrąceń i prowadzenia egzekucji ze świadczeń;
 - 6) ustalania kwot nienależnie pobranych świadczeń i dochodzenia ich zwrotu oraz ustalania kwot niedopłat świadczeń;
 - 7) współpracy z organami emerytalnymi i rentowymi;
 - 8) współpracy w granicach uprawnień, z centralnymi organami administracji rządowej i innymi jednostkami organizacyjnymi podległymi lub nadzorowanymi przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji;
 - 9) dokonywania analiz i ocen struktury i wysokości świadczeń, a także sytuacji materialnej świadczeniobiorców i przedkładania wniosków Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji;
 - 10) naliczania i podziału funduszu socjalnego dla osób uprawnionych do policyjnego zaopatrzenia emerytalnego;
 - 11) opracowywania projektów aktów prawnych dotyczących zaopatrzenia emerytalnego;
 - 12) rozpatrywania skarg i wniosków w sprawach emerytalno-rentowych;
 - 13) opracowywania planów dochodów i wydatków budżetowych oraz sprawozdań finansowych dotyczących działalności organu.
2. Do zakresu działania organu należy również:
- 1) prowadzenie informatycznej bazy danych dotyczącej świadczeniobiorców oraz bieżąca jej aktualizacja;
 - 2) obsługa kasowa;
 - 3) prowadzenie analiz kosztów i wydatków budżetowych;
 - 4) spełnianie funkcji pracodawcy w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy.

§ 4. Organ jest dysponentem środków budżetu państwa III stopnia.

§ 5. Siedzibą organu jest miasto stołeczne Warszawa.

§ 6. W skład Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wchodzi następujące komórki organizacyjne:

- 1) Kierownictwo;
- 2) Wydział I Ustalania Świadczeń;
- 3) Wydział II Wypłat;
- 4) Wydział III Finansowo-Księgowy;
- 5) Wydział IV Eksploatacji Systemów Komputerowych;
- 6) Wydział V Ogólny;
- 7) Wydział VI Skarg i Analiz;
- 8) Wydział VII Ustalania Świadczeń;
- 9) Wydział VIII Prawny;
- 10) Wydział IX Kontroli;
- 11) Wydział X Ustalania Świadczeń.

§ 7. Organ oraz jego zastępcy są powoływani i odwoływani przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 325).

² Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 122, poz. 1313, z 2001 r. Nr 27, poz. 298 i Nr 81, poz. 877 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie określenia organu właściwego w sprawach zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i ich rodzin, stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 32 ust. 2a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego Agencji Wywiadu, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214, z późn. zm.).

Art. 32 ust. 2a został dodany do ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. przez art. 10 pkt 5 lit. b) ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zmianie ustawy... o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy... (Dz. U. Nr 81, poz. 877), a następnie znowelizowany przez ustawę o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr, poz.).

Projektowane rozporządzenie zastąpi dotychczasowe przepisy regulujące przedmiotową problematykę w drodze zarządzenia Nr 66 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 listopada 1994 r. w sprawie określenia organu właściwego w sprawach zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa

Wewnętrznego Agencji Wywiadu, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i ich rodzin oraz utworzenia Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. Urz. MSWiA Nr 5, poz. 57, z 1996 r. Dz. Urz. MSWiA Nr 9, poz. 57, z 1997 r. Dz. Urz. MSWiA Nr 9, poz. 77 oraz z 2000 r. Dz. Urz. MSWiA Nr 2, poz. 17).

W projektowanym rozporządzeniu:

- 1) w § 1 określa się zakres przedmiotowy rozporządzenia;
- 2) w § 2 określa się, że organem właściwym w sprawach zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego Agencji Wywiadu, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i ich rodzin jest Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji;
- 3) w § 3 reguluje się zakres działania organu;
- 4) w § 4 określa się, którego stopnia dysponentem środków budżetu państwa jest organ;
- 5) w § 5 określa się miejscowość stanowiącą siedzibę organu; tą miejscowością jest miasto Warszawa;
- 6) w § 6 reguluje się strukturę organizacyjną Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji;
- 7) w § 7 określa się sposób powoływania i odwoływania organu i jego zastępców.

W projekcie, z uwagi na brak podstaw, rezygnuje się z określenia:

- 1) że, Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji może upoważnić określone osoby do ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego i wydawania w jego imieniu decyzji w tych sprawach,
- 2) stanu etatowego Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- 3) że, Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, we wskazanym terminie, określi szczegółowy zakres działania komórek organizacyjnych i poszczególnym stanowisk pracy.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa, jak też dla rynku pracy. Przyczyni się natomiast do zwiększenia wewnętrznej spójności systemu prawa Rzeczypospolitej Polskiej poprzez spełnienie przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji nałożonego na niego przez ustawodawcę obowiązku wydania przedmiotowego rozporządzenia.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 2002 r.

w sprawie zasad i trybu zwrotu kosztów przejazdu osób uprawnionych do świadczeń emerytalno – rentowych.

Na podstawie art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2002 r. Nr 11, poz. 108 i Nr 74, poz. 676 oraz z 2003 r. Nr, poz.) zarządza się co następuje:

§ 1.

1. Osoby zgłaszające wnioski o świadczenia lub uprawnione do świadczeń albo składające zeznania w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawach świadczeń dla innych osób, wezwane do stawiennictwa przez wojskowy organ emerytalny mają prawo do zwrotu kosztów przejazdu.
2. Uprawnienia określone w ust. 1 przysługują również osobie towarzyszącej wezwanemu, jeżeli stan jego zdrowia wymaga opieki innej osoby.

§ 2.

Zwrot kosztów przejazdu obejmuje:

- 1) cenę biletu kolejowego II klasy pociągu osobowego z miejsca zamieszkania do siedziby wojskowego organu emerytalnego, a jeżeli nie ma połączenia kolejowego - cenę biletu autobusowego,
- 2) cenę biletu na przejazd miejskim środkiem komunikacji (tramwaje, trolejbusy, autobusy) a także koszt przejazdu taksówką, jeżeli stan zdrowia osoby wezwanej wymaga użycia takiego środka lokomocji.

§ 3.

1. Zwrot kosztów przejazdu następuje na podstawie przedłożonego w organie emerytalnym wezwania oraz biletów lub rachunków.
2. Organ emerytalny dokonuje zwrotu kosztów przejazdu w terminie 7 dni od dnia stawiennictwa w tym organie.
3. Zwrot kosztów przejazdu dokonywany jest za pośrednictwem poczty lub na wskazany przez wezwanego rachunek bankowy.

§ 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia został przygotowany w związku z wejściem w życie od dnia 1 stycznia 2003 r. ustawy z dnia o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr, poz.).

Jest on wykonaniem delegacji ustawowej zawartej w art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2002 r. Nr 11, poz. 108 i Nr 74, poz. 676 oraz z 2003 r. Nr, poz.).

Zgodnie z tym przepisem osoby zgłaszające wnioski o świadczenia lub uprawnione do świadczeń albo składające zeznania w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawach świadczeń dla innych osób, wezwane do stawiennictwa mają prawo do zwrotu kosztów przejazdu.

Rozwiązanie takie funkcjonuje także w przepisach powszechnie obowiązujących w państwie.

Do chwili obecnej osoby zainteresowane, wezwane przez wojskowy organ emerytalny, nie były uprawnione do zwrotu kosztów poniesionych na dojazd do tego organu.

Wejście w życie projektowanej regulacji spowoduje dodatkowe skutki finansowe dla budżetu państwa w wysokości około

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Projekt rozporządzenia nie był przedmiotem konsultacji z komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Obrony Narodowej i konsultacji społecznych, ale zawarte w nim postanowienia są tożsame z sugestiami zgłaszanymi przez środowisko wojskowe.
2. Wejście w życie projektowanej regulacji spowoduje dodatkowe skutki finansowe dla budżetu państwa w wysokości około
3. Skutkami prawnymi wejścia w życie projektowanej regulacji będzie określenie prawa do zwrotu kosztów przejazdu osób zgłaszających wnioski o świadczenia lub uprawnionych do świadczeń albo składających zeznania w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawach świadczeń dla innych osób, wezwane do stawiennictwa przez wojskowy organ emerytalny.
4. Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy, na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także na sytuację i rozwój regionów.

Niniejszy projekt nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹

z dnia

w sprawie zwrotu kosztów przejazdu.

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214, z późn. zm.)² zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia określają warunki i tryb zwrotu kosztów przejazdu osób wezwanych do stawiennictwa przez organ emerytalny, które zgłaszają wnioski o świadczenia lub są uprawnione do świadczeń albo składają zeznania w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawach świadczeń dla innych osób, rodzaje środków transportu, rodzaje dokumentów poświadczających uprawnienia do zwrotu kosztów przejazdu, wysokość zwrotu kosztów przejazdu oraz terminy ich wypłaty.

§ 2. 1. Wezwane do stawiennictwa osoby:

- 1) ubiegające się o świadczenia;
- 2) pobierające świadczenia;
- 3) składające zeznania w związku z załatwianiem świadczeń dla innych osób mają prawo do zwrotu kosztów przejazdu.

§ 3. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje:

- 1) cenę biletu kolejowego II klasy pociągu osobowego, a jeżeli nie ma połączenia kolejowego - cenę biletu autobusowego lub na przejazd statkiem,
- 2) cenę biletu na przejazd miejskim środkiem komunikacji (tramwaje, trolejbusy, autobusy, metro) a także koszt przejazdu taksówką, jeżeli stan zdrowia osoby wezwanej wymaga użycia takiego środka lokomocji,
- 3) koszt przejazdu innymi środkami komunikacji, jeżeli zachodzi konieczność ich użycia - w wysokości ustalonej na podstawie obowiązujących taryf (cenników).

§ 4. Dokumentami poświadczającymi uprawnienia do zwrotu kosztów przejazdu są bilety wystawione przez przewoźnika, a w przypadku przejazdu taksówką – rachunek wystawiony przez przewoźnika.

§ 5. Wypłata zwrotu kosztów przejazdu przez organ emerytalny następuje nie później niż po upływie 14 dni od przedstawienia dokumentów, o których mowa w § 4 przez osobę uprawnioną do zwrotu kosztów przejazdu.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹) Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 325).

²) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 122, poz. 1313, z 2001 r. Nr 27, poz. 298 i Nr 81, poz. 877 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia ustala warunki i tryb zwrotu kosztów przejazdu osób zgłaszających wnioski o świadczenia lub uprawnionych do świadczeń albo składających zeznania w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawach świadczeń dla innych osób, rodzaje dokumentów poświadczających uprawnienia do zwrotu kosztów przejazdu, wysokość zwrotu kosztów przejazdu oraz terminy ich wypłaty.

Z uwagi na fakt, iż brak jest obecnie przepisów regulujących powyższe zagadnienie, a co za tym idzie policyjny organ emerytalny nie zwraca wzywaniem w trakcie prowadzonego postępowania osobom kosztów przejazdu, trudno jest oszacować koszty dla budżetu państwa związane z wejściem w życie proponowanej regulacji.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹

z dnia

w sprawie szczegółowych warunków postępowania i właściwości organów w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej oraz uprawnionych członków ich rodzin.

Na podstawie art. 38 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214, z późn. zm.)² zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Przepisy rozporządzenia określają:

- 1) warunki postępowania o ustalenie prawa do świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego i wypłaty świadczeń, przewidzianych w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, przysługujących funkcjonariuszom Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej oraz uprawnionym członkom ich rodzin;
- 2) podmioty uprawnione do wypłaty zasiłku pogrzebowego i tryb jego refundacji;
- 3) wzór i tryb wydawania legitymacji emeryta/rencisty policyjnego.

§ 2. Dyrektor Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji jest organem właściwym do ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego i wydawania decyzji oraz wypłaty świadczeń, zwanym dalej "organem emerytalnym".

§ 3. Komórka właściwa w sprawach kadrowych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej właściwa ze względu na ostatnie miejsce pełnienia służby funkcjonariusza, zwana dalej "komórką kadrową", jest obowiązana do współpracy z organem emerytalnym w zakresie udzielania niezbędnych danych przy ustalaniu prawa do świadczeń oraz ich wysokości.

Rozdział 2

Wszczęcie postępowania

§ 4. 1. Organ emerytalny postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego wszczyna na wniosek osoby zainteresowanej lub jej pełnomocnika.

§ 5. Organ emerytalny jest obowiązany po wszczęciu postępowania do informowania o warunkach i dowodach wymaganych do ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego oraz do udzielenia pomocy przy ubieganiu się o ustalenie tego prawa.

§ 6. 1. Wniosek o ustalenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego, zwany dalej "wnioskiem", zgłasza na piśmie lub ustnie do protokołu sporządzonego w organie emerytalnym zainteresowany lub jego pełnomocnik.

2. Wniosek o wznowienie postępowania w sprawie już rozstrzygniętej prawomocną decyzją zgłasza się wyłącznie na piśmie.

3. Wniosek powinien w szczególności zawierać:

- 1) imię, nazwisko, datę urodzenia i miejsce zamieszkania zainteresowanego;
- 2) wskazanie świadczenia z zaopatrzenia emerytalnego o jakie ubiega się zainteresowany;
- 3) podpis zainteresowanego lub jego pełnomocnika.

4. Do wniosku powinny być dołączone - w zależności od rodzaju żądanych świadczeń - odpowiednie dokumenty lub oświadczenia stwierdzające okoliczności uzasadniające ustalenie prawa do tego świadczenia, a w szczególności:

- 1) zaświadczenie o przebiegu służby, sporządzone na podstawie akt osobowych funkcjonariusza;
- 2) dokumenty stwierdzające zaliczenie niektórych okresów służby w wyższym wymiarze;
- 3) zaświadczenie o okresach służby pełnionej w warunkach uzasadniających podwyższenie emerytury policyjnej, sporządzone na podstawie akt osobowych funkcjonariusza lub innych dokumentów potwierdzających pełnienie służby w tych warunkach;
- 4) orzeczenie komisji lekarskiej o niezdolności funkcjonariusza do służby i zaliczeniu do jednej z grup inwalidztwa;
- 5) dokumenty stwierdzające okresy składkowe i nieskładkowe oraz inne niezbędne przy ustalaniu dodatków do emerytury lub renty;
- 6) zaświadczenie stwierdzające wysokość uposażenia i innych należności dla celów emerytalnych;
- 7) w razie zaginięcia funkcjonariusza - rozkaz personalny właściwego przełożonego stwierdzający zaginięcie oraz związek zaginięcia ze służbą.

5. Okresy pełnienia służby w Policji, Urzędzie Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu lub Państwowej Straży Pożarnej w warunkach uzasadniających podwyższenie emerytury policyjnej potwierdza, w formie zaświadczenia, komórka kadrowa właściwa ze względu na ostatnie miejsce pełnienia przez funkcjonariusza służby w danej formacji.

6. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 5, komórka kadrowa wydaje na żądanie funkcjonariusza, który w dniu zwolnienia ze służby posiada okresy służby i okresy równorzędne uprawniające do policyjnej emerytury.

7. Jeżeli wniosek zostanie zgłoszony do niewłaściwej jednostki organizacyjnej, jest ona obowiązana niezwłocznie przesłać wniosek do organu emerytalnego.

§ 7. 1. Za datę zgłoszenia wniosku uważa się datę ustnego zgłoszenia wniosku do protokołu sporządzonego w organie emerytalnym lub datę wpływu pisemnego wniosku do organu emerytalnego.

2. Za datę zgłoszenia wniosku uważa się również datę zgłoszenia wniosku do innych organów emerytalnych i rentowych określonych w odrębnych przepisach, jeżeli do właściwości tych organów należą sprawy świadczeń emerytalnych.

§ 8. 1. Okresy służby zaliczane do wysługi emerytalnej ustala się na podstawie zaświadczeń o przebiegu służby funkcjonariusza.

2. Okresy służby wojskowej w Wojsku Polskim oraz w armiach sojusznicych zalicza się do wysługi emerytalnej na podstawie odpisu przebiegu służby wojskowej wynikającego z akt personalnych żołnierza lub innych dokumentów przedstawionych przez zainteresowanego.

3. Okresy traktowane jako okresy równorzędne ze służbą wojskową oraz okresy działalności kombatanckiej, a także okresy zaliczone do tej działalności powinny być udokumentowane w sposób określony w przepisach o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego.

4. Okresy zatrudnienia lub służby w zawodowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej i nauki w szkołach pożarniczych, w charakterze członka Korpusu Technicznego Pożarnictwa, a także funkcjonariusza pożarnictwa w terminie do dnia 31 stycznia 1992 r., zalicza się do wysługi emerytalnej na podstawie świadectwa pracy lub aktu mianowania.

5. Okresy składowe i nieskładowe oraz okresy opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po dniu 31 grudnia 1998 r. dolicza się do wysługi emerytalnej, jeżeli zostały udowodnione w sposób określony w art. 117 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.)³.

6. W razie braku informacji na indywidualnym koncie ubezpieczonego, okresy opłacania składek po dniu 31 grudnia 1998 r. mogą być doliczone do wysługi emerytalnej na podstawie zaświadczenia wydanego przez płatnika składek zawierającego informację o okresach nieopłacania składek lub o braku takich okresów.

§ 9. 1. Dokumenty stwierdzające okresy służby lub inne okresy zaliczane do wysługi emerytalnej, o których mowa w § 8 oraz pisemne zeznania świadków, o których mowa w ust. 2 i 3, składa się w oryginale.

2. Zeznaniami świadków mogą być udowodnione okresy:

- 1) zatrudnienia - gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia pracodawcy;
- 2) pracy wykonywanej w czasie odbywania na obszarze Państwa Polskiego kary pozbawienia wolności, kary aresztu wojskowego, kary aresztu za wykroczenie oraz w czasie tymczasowego aresztowania;
- 3) pobytu w więzieniu z przyczyn politycznych na obszarze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich;
- 4) świadczenia pracy po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r.;
- 5) niewykonywania pracy w okresie przed dniem 4 czerwca 1989 r. na skutek represji politycznych;
- 6) wykonywania pracy przymusowej:
 - a) na rzecz hitlerowskich Niemiec w okresie II wojny światowej,
 - b) na obszarze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w okresie od dnia 17 września 1939 r. r. do dnia 31 grudnia 1956 r.,
 - c) na rozkaz władz alianckich do dnia 31 grudnia 1945 r.,
 - d) w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach pozyskiwania i wzbogacania rud uranu podczas odbywania służby wojskowej w Wojsku Polskim.

3. Zeznanie świadków złożone w formie pisemnej lub ustnej do protokołu w organie emerytalnym powinno zawierać:

- 1) dane personalne świadka, a w szczególności: imię i nazwisko, datę urodzenia, adres zamieszkania, nazwę i adres zakładu pracy albo numer pobieranej emerytury lub renty;
- 2) oświadczenie o świadomości odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań, po uprzedzeniu o takiej odpowiedzialności;

- 3) oświadczenie, czy i jaki stosunek pokrewieństwa lub powinowactwa łączy świadka z zainteresowanym;
- 4) określenie celu złożenia zeznania;
- 5) dane dotyczące okoliczności objętych zeznaniami, a w szczególności: kiedy i w jakiej jednostce wojskowej zainteresowany odbywał służbę wojskową, w jakim okresie i w którym obozie przebywał w niewoli (obozie dla internowanych, obozie pracy przymusowej), gdzie i w jakich okresach oraz w jakim charakterze był zatrudniony, czy zatrudnienie było wykonywane w pełnym wymiarze godzin, ciągle, dorywczo lub sezonowo, ile dni trwało w tygodniu, ile miesięcy w roku;
- 6) oświadczenie, skąd świadkowi znane są okoliczności objęte zeznaniem, a jeżeli współpracował z zainteresowanym, czy posiada dowody własnej pracy w tym okresie;
- 7) własnoręczny podpis świadka.

4. W razie nadesłania pisemnych zeznań świadków, własnoręczność ich podpisów powinna być potwierdzona przez notariusza lub właściwy organ gminy albo pracodawcę zatrudniającego świadka. Jeżeli świadkiem jest funkcjonariusz, własnoręczność jego podpisu może być potwierdzona przez przełożonego w jednostce, w której pełni służbę.

5. Legitymacje ubezpieczeniowe, zaświadczenia o zatrudnieniu oraz pisemne zeznania świadków nie podlegają zwrotowi.

6. Dokumenty określone w ust. 5 podlegają na wniosek zainteresowanego zwrotowi, jeżeli stanowią dla niego wartość pamiątkową, po uprzednim złożeniu kopii (fotokopii) potwierdzonej przez organ emerytalny.

§ 10. 1. Na okoliczności, których potwierdzenie dokumentami nie jest wymagane, a w szczególności:

- 1) pozostawania wdowy lub wdowca ubiegających się o rentę rodzinną we wspólności małżeńskiej do chwili śmierci małżonka;
 - 2) pozostawania wdowy, wdowca lub rodziców na utrzymaniu zmarłego przed jego śmiercią;
 - 3) pozostawania na utrzymaniu zmarłego wnuków, rodzeństwa i innych dzieci przyjętych na wychowanie i utrzymanie przed jego śmiercią; oświadczenie powinno stwierdzić czy i jak długo dzieci były wychowywane i utrzymywane przez zmarłego, czy żyją rodzice dziecka (jedno z rodziców) i dlaczego nie mogą zapewnić mu utrzymania; jeżeli zmarły był przed śmiercią ustanowiony opiekunem dzieci, zamiast oświadczenia jest wymagane przedstawienie odpowiedniego postanowienia sądu;
 - 4) niepobrania zasiłku pogrzebowego z innego tytułu;
- zainteresowany składa oświadczenie pisemne.

2. Oświadczenie zainteresowanego powinno zawierać stwierdzenie świadomości odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego zeznania po uprzedzeniu o takiej odpowiedzialności oraz podpis zainteresowanego złożony w obecności pracownika przyjmującego oświadczenie, który potwierdza swoje uczestnictwo podpisem i pieczęcią.

§ 11. Jeżeli warunkiem ustalenia prawa do renty rodzinnej jest uznanie za osobę niezdolną do pracy członka rodziny emeryta lub rencisty albo zmarłego funkcjonariusza, organ emerytalny na wniosek osoby zainteresowanej zwraca się do właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o skierowanie wskazanej we wniosku osoby na badanie przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w celu wydania orzeczenia o niezdolności do pracy, dołączając zaświadczenie o stanie zdrowia tej osoby.

Rozdział 3

Ustalanie prawa do świadczeń

§ 12. 1. Organ emerytalny bada i ocenia całokształt sprawy o ustalenie prawa do świadczeń pieniężnych z zaopatrzenia emerytalnego i ich wysokości na podstawie przedłożonych dokumentów, zeznań świadków oraz innych dowodów, a także oświadczeń zainteresowanego.

2. W razie rozbieżności między przedłożonymi dowodami albo w razie wątpliwości lub podejrzeń co do zgodności dowodów ze stanem faktycznym, ich wiarygodności lub autentyczności, organ emerytalny przeprowadza postępowanie wyjaśniające.

§ 13. 1. Decyzje w sprawach świadczeń organ emerytalny wydaje na piśmie, nie później niż w terminie 60 dni od dnia zgłoszenia wniosku lub powstania obowiązku wszczęcia postępowania z urzędu.

2. W razie przeprowadzania postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w § 12 ust. 2, decyzja powinna być wydana nie później niż w ciągu 7 dni od dnia wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji.

§ 14. Jeżeli zainteresowany nie przedłożył dowodów niezbędnych do ustalenia prawa do świadczeń lub do ustalenia wysokości świadczeń pieniężnych albo nie zgłosił się w wyznaczonym terminie na badanie przez komisję lekarską bądź na dodatkowe (specjalistyczne) badanie zarządzone przez tę komisję, organ emerytalny wzywa go pismem, za zwrotnym poświadczeniem odbioru, do przedłożenia tych dowodów w ciągu 30 dni od daty doręczenia pisma lub do zgłoszenia się na badania w nowym terminie, pod rygorem wydania decyzji na podstawie posiadanych dowodów. Przepis § 13 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 15. 1. Decyzja o ustaleniu prawa do świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego oraz decyzja o zmianie prawa do świadczeń lub ich wysokości powinny zawierać określenie organu emerytalnego, wskazanie osoby, której dotyczy, rodzaj świadczenia oraz jego wysokość i sposób wyliczenia, datę, od której przysługuje świadczenie, datę jej wydania i podstawę prawną, a także pouczenie o terminie i trybie odwołania, obowiązki wobec organu emerytalnego oraz podpis i stanowisko osoby upoważnionej do jej wydania.

2. Decyzja w sprawie zmiany wysokości świadczeń pieniężnych w wyniku bieżącej waloryzacji, nie musi zawierać określenia obowiązków wobec organu emerytalnego.

§ 16. 1. Decyzja odmowna powinna zawierać szczegółowe faktyczne i prawne uzasadnienie odmowy. Szczegółowe uzasadnienie faktyczne i prawne powinna zawierać również decyzja przyznająca świadczenie, jeżeli nie uznano niektórych roszczeń objętych wnioskiem lub uznano je tylko częściowo.

2. W razie wydania decyzji, w której stwierdzono brak prawa do świadczeń, organ emerytalny powinien równocześnie pouczyć zainteresowanego o możliwości ubiegania się o ustalenie prawa do świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń emerytalnego i rentowych, przewidzianych w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych lub w innych przepisach, jeżeli z zebranych dokumentów wynika, że spełnia on warunki do takiego zaopatrzenia.

3. W przypadku określonym w ust. 2, po uprawomocnieniu się wydanej decyzji, organ emerytalny przekazuje odpowiednie dokumenty właściwemu organowi rentowemu na wniosek tego organu lub na wniosek zainteresowanego. Nie przekazane dokumenty złożone przez zainteresowanego zwraca mu się na jego wniosek.

§ 17. 1. W razie nabycia przez zainteresowanego prawa do emerytury i do renty inwalidzkiej, organ emerytalny ustala wysokość świadczeń pieniężnych przysługujących z obu tytułów.

2. Zainteresowany może w każdym czasie dokonać wyboru jednego z przysługujących mu świadczeń. Organ emerytalny zarządza wypłatę świadczeń pieniężnych przysługujących w kwocie wyższej, jeżeli zainteresowany nie dokonał wyboru świadczenia.

§ 18. 1. Jeżeli prawo do świadczenia pieniężnego zostało ustalone, pomimo że organ emerytalny nie uzyskał od zainteresowanego oraz właściwych organów dowodów niezbędnych do ustalenia wysokości tego świadczenia, przyznaje się osobie uprawnionej zaliczkę w wysokości wynikającej z posiadanych dokumentów.

2. Decyzję ustalającą wysokość świadczenia, o którym mowa w ust. 1, organ emerytalny wydaje po upływie terminu wyznaczonego dla przedłożenia niezbędnych dowodów.

§ 19. 1. Przy obliczaniu wysługi emerytalnej dodaje się poszczególne okresy o jednakowym wskaźniku procentowym, obejmujące lata, miesiące i dni. Okresy niepełnych miesięcy oblicza się w dniach. Sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 30 dni kalendarzowych. Sumę miesięcy zamienia się na lata, przyjmując pełne 12 miesięcy za 1 rok.

2. Jeżeli w zaświadczeniu stwierdzającym okresy zatrudnienia podane są dni robocze, a nie okresy zatrudnienia, sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 22 dni robocze, a w odniesieniu do okresów zatrudnienia wykonywanego przed dniem 1 stycznia 1981 r. - 25 dni roboczych.

3. Jeżeli z dowodów wynika tylko miesiąc rozpoczęcia lub zakończenia zatrudnienia, przyjmuje się za początek lub koniec tego okresu piętnasty dzień miesiąca.

§ 20. 1. Postępowanie w sprawie ustalenia prawa do świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego umarza się, jeżeli osoba zainteresowana zmarła przed wydaniem decyzji, a brak jest informacji o osobach uprawnionych do udziału w nie ukończonym postępowaniu prowadzonym dalej w sprawie tych świadczeń.

2. Osobami uprawnionymi, o których mowa w ust. 1 są małżonek i dzieci, a w razie ich braku – kolejno: wnukowie, rodzice, dziadkowie i rodzeństwo.

Rozdział 4

Wypłata świadczeń pieniężnych

§ 21. 1. Emerytury i renty, wraz z dodatkami, wypłaca się miesięcznie w piątym dniu każdego miesiąca, za który przysługują te świadczenia.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługujące osobom zamieszkałym za granicą, wypłaca się kwartalnie z dołu w pierwszym dniu miesiąca przypadającego po upływie każdego kwartału, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej.

3. W wypadku gdy dzień wypłaty jest dniem wolnym od pracy, wypłaty dokonuje się w dniu roboczym następującym po tym dniu.

§ 22. Emeryturę lub rentę, do której uprawniona jest tylko jedna osoba, wypłaca się tej osobie.

§ 23. 1. W przypadku renty rodzinnej, do której uprawniona jest więcej niż jedna osoba, części renty przysługujące:

- 1) osobie małoletniej;
 - 2) osobie pełnoletniej, nad którą ustanowiona została opieka prawna;
- wypłaca się osobom sprawującym opiekę nad tymi osobami, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

2. Część renty rodzinnej, przysługującą osobie pełnoletniej innej niż wymieniona w ust. 1 pkt 2, wypłaca się tej osobie lub na jej wniosek innej osobie pełnoletniej uprawnionej do części tej renty rodzinnej albo osobie, która sprawowała opiekę nad wnioskodawcą przed osiągnięciem pełnoletności, po uprzednim pouczeniu o okolicznościach, o których mowa w art. 49 ust. 1 ustawy.

3. W przypadku pobytu sieroty zupełnej w zakładzie specjalnym, w domu dziecka lub w placówce opiekuńczo-wychowawczej rentę rodzinną wraz z dodatkiem dla sieroty zupełnej wpłaca się na rachunek oszczędnościowy w banku, wskazanym przez kierownika placówki lub opiekuna ustanowionego przez sąd.

4. W przypadku pobytu w zakładzie specjalnym, w domu dziecka lub w placówce opiekuńczo-wychowawczej więcej niż jednej sieroty zupełnej uprawnionych do jednej renty rodzinnej, każdej z nich wypłaca się przysługującą jej część renty oraz dodatek dla sieroty zupełnej. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. Renta rodzinna ulega podziałowi na równe części, z tym jednak, że dodatki wypłaca się w całości osobom uprawnionym.

6. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio przy wypłacaniu świadczeń pieniężnych, należnych członkom rodziny pozostałym po osobie, która zmarła po zgłoszeniu wniosku o te świadczenia, a przed ustaleniem prawa do nich.

§ 24. 1. Jeżeli dla osoby uprawnionej do emerytury lub renty ustanowiono opiekuna lub kuratora, emeryturę lub rentę wypłaca się do rąk tego opiekuna lub kuratora.

2. Jeżeli z akt sprawy wynika konieczność ustanowienia dla osoby uprawnionej do emerytury lub renty opiekuna albo kuratora, do czasu jego ustanowienia świadczenia te wypłaca się do rąk pełniącej faktyczną opiekę osoby wskazanej przez właściwy organ gminy.

3. Podstawę do wypłaty świadczenia do rąk opiekuna może stanowić również oświadczenie osoby pełniącej faktyczną opiekę nad osobą uprawnioną do emerytury lub renty, potwierdzone przez właściwy organ gminy, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Organ emerytalny zobowiązuje osobę pełniącą faktyczną opiekę nad osobą uprawnioną do emerytury lub renty do przedstawienia najpóźniej w ciągu 12 miesięcy postanowienia sądu o ustanowieniu opiekuna lub kuratora. W razie nieprzedstawienia postanowienia sądu w wyznaczonym terminie, organ ten zwraca się do właściwego organu gminy w sprawie wystąpienia o ustanowienie opiekuna lub kuratora.

§ 25. Wypłaty zasiłku pogrzebowego dokonuje organ emerytalny lub na jego zlecenie komórka finansowa jednostki organizacyjnej Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub Państwowej Straży Pożarnej, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania świadczeniobiorcy. Organ emerytalny po otrzymaniu z komórki finansowej dowodów wypłaty niezwłocznie refunduje wypłatę zasiłku, do wysokości określonej w przepisach odrębnych.

§ 26. Końcówkę kwot przypadających do wypłaty zaokrągla się według zasad przyjętych dla świadczeń wypłacanych na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Rozdział 5

Legitymacja emeryta/rencisty policyjnego.

§ 27. 1. Legitymacja emeryta – rencisty policyjnego, zwana dalej legitymacją, jest dokumentem potwierdzającym uprawnienia emeryta lub rencisty wynikające z posiadania

statusu świadczeniobiorcy policyjnego, w tym do korzystania z ulg przy przejazdach publicznymi środkami transportu zbiorowego, na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

2. Legitymacja jest ważna jedynie wraz z dokumentem tożsamości zawierającym zdjęcie emeryta lub rencisty.

§ 28. Emeryt i rencista jest obowiązany dbać o należyty stan legitymacji oraz chronić ją przed utratą lub zniszczeniem.

§ 29. Organ emerytalny jest uprawniony do wydawania i wymiany legitymacji oraz do dokonywania w niej wpisów.

§ 30. Legitymację wydaje się na wniosek emeryta lub rencisty, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku w organie emerytalnym.

§ 31. 1. W legitymacji wpisuje się imię i nazwisko emeryta lub rencisty, numer PESEL, nazwę służby, z której został zwolniony, grupę inwalidów, do której został zaliczony zainteresowany, wpis o niezdolności do samodzielnej egzystencji, a także określa się datę ważności legitymacji.

2. Legitymację podpisuje, a podpis potwierdza pieczęcią okrągłą z orłem, organ emerytalny lub osoba przez niego upoważniona.

3. Wzór legitymacji określa załącznik do rozporządzenia.

§ 32. Legitymacja podlega wymianie w przypadku:

- 1) zmiany nazwiska lub imienia emeryta lub rencisty;
- 2) uszkodzenia lub zniszczenia;
- 3) upływu okresu ważności;
- 4) zaliczenia rencisty do innej grupy inwalidztwa lub orzeczenia braku inwalidztwa;
- 5) orzeczenia niezdolności do samodzielnej egzystencji.

§ 33. 1. Osoba, której prawo do emerytury lub renty ustało obowiązana jest do zwrotu legitymacji.

2. W przypadku śmierci emeryta lub rencisty zwrotu legitymacji dokonuje członek rodziny zmarłego.

§ 34. 1. W przypadku utraty legitymacji emeryt lub rencista jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym organ emerytalny.

2. W przypadku odzyskania utraconej legitymacji emeryt lub rencista jest obowiązany zwrócić ją do organu emerytalnego.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 35. Postępowanie w sprawach o ustalenie i wypłatę świadczeń, o których mowa w rozporządzeniu, nie zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia prowadzi się nadal na podstawie jego przepisów.

§ 36. 1. Legitymacje emeryta-rencisty policyjnego wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, zachowują ważność przez okres 1 roku od tej daty.

2. Legitymacje, o których mowa w ust. 1 będą wymieniane z urzędu.

§ 37. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad postępowania i właściwości organów w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i uprawnionych członków ich rodzin (Dz. U. Nr 138, poz. 742, z 1996 r. Nr 139, poz. 652, z 1999 r. Nr 61, poz. 671).

§ 38. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik

WZÓR LEGITYMACJI EMERYTA-RENCISTY POLICYJNEGO

str. 1

str. 2

Legitymacja o wymiarach 55 mm na 85 mm, o krawędziach zaokrąglonych, pokryta gilozem koloru niebieskiego, dwustronnie foliowana (pozioma).

str. 1:

1. Czarne napisy wykonane różną czcionką:

- w górnej części „Rzeczypospolita Polska”,
- w dolnej części „ZAKŁAD EMERYTALNO – RENTOWY MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI”, a poniżej „LEGITYMACJA EMERYTA-RENCISTY POLICYJNEGO”,

2. Czarny orzeł.

str. 2:

Czarne napisy wykonane różną czcionką:

- w górnej części miejsce na dokonanie wpisu imienia i nazwiska,
- poniżej „nr PESEL” oraz miejsce na dokonanie wpisu,
- „emeryt-rencista zwolniony ze służby w” oraz nazwa służby,
- poniżej „zaliczony do _____ grupy inwalidzkiej”,
- poniżej miejsce na dokonanie wpisu o niezdolności do samodzielnej egzystencji,
- w dolnej części z lewej strony „nr legitymacji”, „seria”, „ważna do:” oraz miejsce na dokonanie wpisu,

- poniżej „wraz z dokumentem tożsamości”,
- obok oraz miejsce na podpis wystawcy i pieczęć.

¹ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 325).

² Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 122, poz. 1313, z 2001 r. Nr 27, poz. 298 i Nr 81, poz. 877 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676.

³ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 85, poz. 924, Nr 89, poz. 968, Nr 111, poz. 1194 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676.

UZASADNIENIE

Przygotowanie projektu nowego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie szczegółowych warunków postępowania i właściwości organów w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i uprawnionych członków ich rodzin, w miejsce uprzednio obowiązującego rozporządzenia z dnia 22 grudnia 1994 r., zostało podyktowane zmianą ustawowego upoważnienia do wydania ww. aktu, a także licznymi zmianami w przepisach prawnych z zakresu policyjnego zaopatrzenia emerytalnego.

Projekt rozporządzenia w sposób szczegółowy określa tryb i zasady doliczania do wysługi emerytalnej okresów działalności zawodowej byłych funkcjonariuszy służb mundurowych, wykonywanej po zwolnieniu ze służby, precyzując m.in. rodzaj dokumentów będących podstawą do powyższego doliczenia.

Ponadto w ww. projekcie w sposób szczegółowy określono zasady wydawania legitymacji emeryta-rencisty policyjnego oraz wzór tej legitymacji. Organem uprawnionym do wydawania ww. legitymacji będzie policyjny organ emerytalny (w obecnym stanie prawnym legitymacje emeryta-rencisty wydają komórki kadrowe poszczególnych służb).

Część proponowanych w projekcie nowego rozporządzenia zapisów związana jest z reformą systemu zabezpieczenia społecznego (jak np. wprowadzenie pojęcia przychodu).

Przyjęcie projektu rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹
z dnia
w sprawie rozliczenia rocznego oraz miesięcznego wypłaconych kwot
emerytur lub rent inwalidzkich oraz ich zmniejszania.

Na podstawie art. 41a ust. 4 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214, z późn. zm.)² zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się w postępowaniu w sprawie dokonywania z tytułu osiągniętego przychodu, o którym mowa w art. 41 ust. 1 ustawy, rozliczenia rocznego lub na wniosek osoby zainteresowanej miesięcznego wypłaconych kwot emerytur lub rent inwalidzkich oraz dokonywania ich zmniejszania w trakcie roku kalendarzowego.

§ 2. 1. Przy ustalaniu okoliczności powodujących zmniejszenie emerytury lub renty inwalidzkiej, określonych w art. 41 ustawy, uwzględnia się przychód z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Za przychód osiągnięty uważa się przychód otrzymany lub postawiony do dyspozycji emeryta lub rencisty w danym roku kalendarzowym.

3. Przychód wypłacony z tytułu działalności, o której mowa w ust. 1, wykonywanej przed miesiącem, od którego ustalono prawo do emerytury lub renty, zwanej dalej „świadczeniem”, nie ma wpływu na zmniejszenie świadczenia.

4. Przychody osiągnięte z dwóch lub więcej tytułów, o których mowa w ust. 1 sumuje się.

§ 3. 1. Emeryt lub rencista zawiadamia organ emerytalny niezwłocznie o podjęciu (zaprzestaniu) działalności, o której mowa w § 2 ust. 1, zwanej dalej „działalnością”, a także o każdorazowej zmianie wysokości przychodu mającej wpływ na wysokość wypłacanego świadczenia.

2. W zawiadomieniu o podjęciu działalności emeryt lub rencista składa oświadczenie o zamiarze osiągania przychodu:

- 1) nie powodującego zmniejszenia świadczenia,
- 2) powodującego zmniejszenie świadczenia o kwotę przekroczenia nie większą jednak niż odpowiednia kwota maksymalnego zmniejszenia, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 3,
- 3) powodującego zmniejszenie świadczenia o odpowiednią kwotę maksymalnego zmniejszenia, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 3,
- 4) powodującego zmniejszenie świadczenia o 25% kwoty tego świadczenia.

3. Kwotę przekroczenia, o której mowa w ust. 2 pkt 2 stanowi różnica między kwotą uzyskanego przychodu, a kwotą 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 4. 1. Jeżeli z otrzymanego zawiadomienia, o którym mowa w § 3 w ust. 1 wynika, iż zamiarem emeryta lub rencisty jest osiąganie przychodu:

- 1) nie powodującego zmniejszenia świadczenia – organ emerytalny wypłaca świadczenie w pełnej przysługującej wysokości,

- 2) powodującego zmniejszenie świadczenia o kwotę przekroczenia – organ emerytalny zmniejsza wysokość świadczenia o kwotę przekroczenia,
- 3) powodującego zmniejszenie świadczenia o kwotę maksymalnego zmniejszenia – organ emerytalny zmniejsza wysokość świadczenia:
 - a) o 24% kwoty bazowej, określonej w art. 104 ust. 8 pkt 1 i ust. 9 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – w przypadku emerytury i renty inwalidzkiej I i II grupy,
 - b) o 18% kwoty bazowej, o której mowa w lit. a) – w przypadku renty inwalidzkiej III grupy,
- 4) powodującego zmniejszenie świadczenia o 25% wysokości tego świadczenia – organ emerytalny zmniejsza wysokość świadczenia o 25% kwoty emerytury lub renty.

2. Przepisy ust. 1 pkt 3 i 4 określające wysokość zmniejszenia w stosunku do całej kwoty przysługującego świadczenia stosuje się odpowiednio w przypadku pobierania części świadczenia podlegającego zmniejszeniu wskutek zbiegu prawa do dwóch lub więcej świadczeń, o których mowa w art. 95 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 5. 1. Zmniejszenie świadczenia, o którym mowa w § 4, jest dokonywane od miesiąca następującego po miesiącu, w którym została wydana decyzja o zmniejszeniu świadczenia.

2. Zmniejszenie świadczenia, o którym mowa w ust. 1, trwa do czasu zmiany treści oświadczenia zainteresowanego (zawiadomienia) o wysokości osiąganego przychodu lub nie osiągnięciu przychodu.

§ 6. 1. Emeryt lub rencista zawiadamia w formie oświadczenia organ emerytalny do końca marca każdego roku o łącznej kwocie przychodu osiągniętego w ubiegłym roku kalendarzowym. Łączną kwotę przychodu emeryt lub rencista może podać w rozbiciu na miesiące kalendarzowe.

2. Płatnik składek zawiadamia w formie zaświadczenia organ emerytalny do końca marca każdego roku kalendarzowego o łącznej kwocie przychodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę w ubiegłym roku kalendarzowym.

3. Organ emerytalny ma obowiązek dokonać rozliczenia, o którym mowa w § 8.

§ 7. 1. Organ emerytalny, na podstawie dokumentów, o których mowa w § 6, w sposób określony w § 8 lub § 9 ustala się łączną kwotę przychodu – ze wszystkich źródeł określonych w § 2 ust. 1 – osiągniętego przez emeryta lub rencistę w ubiegłym roku kalendarzowym, dokonuje rozliczenia rocznego świadczenia i ustala kwotę należnego świadczenia za rok ubiegły w sposób określony w § 8 lub w § 9.

2. Okres, z którego ustala się:

- 1) łączną kwotę przychodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę,
 - 2) łączną kwotę maksymalnego zmniejszenia lub
 - 3) kwoty graniczne przychodu, o których mowa w § 8 ust. 1 i 2
- ulega odpowiedniemu skróceniu w roku kalendarzowym, w którym powstało lub ustało prawo do świadczenia.

3. W przypadku śmierci emeryta lub rencisty, organ emerytalny - na wniosek małżonka i dzieci, a w razie ich braku wnuka, rodziców, dziadków i rodzeństwa, złożony w trakcie danego roku kalendarzowego lub po jego upływie – może dokonać rozliczenia świadczenia również w trakcie danego roku kalendarzowego.

§ 8. 1. Jeżeli łączna kwota przychodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę w okresie ubiegłego roku kalendarzowego nie przekroczyła sumy kwot stanowiących 70% przeciętnego

miesięcznego wynagrodzenia obowiązującego w ubiegłym roku kalendarzowym, zwanej dalej niższą kwotą graniczną przychodu, organ emerytalny:

- 1) oblicza kwotę należnego świadczenia, którą stanowi suma kwot emerytury lub renty za rok ubiegły przed dokonaniem zmniejszeń i potrąceń,
- 2) zwraca emerytowi lub renciście kwotę różnicy między należną a wypłaconą kwotą świadczenia, jeżeli obliczona kwota należnego świadczenia jest większa od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok ubiegły.

2. Jeżeli łączna kwota przychodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę w okresie ubiegłego roku kalendarzowego przekroczyła niższą kwotę graniczną, a nie przekroczyła sumy kwot stanowiących 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia obowiązującego w ubiegłym roku kalendarzowym, zwanej dalej wyższą kwotą graniczną przychodu, organ emerytalny:

- 1) oblicza kwotę należnego świadczenia, którą stanowi suma kwot emerytury lub renty za rok ubiegły przed dokonaniem zmniejszeń lub potrąceń, pomniejszona o kwotę przekroczenia niższej kwoty granicznej nie większą niż łączna kwota maksymalnego zmniejszenia,
- 2) zwraca emerytowi lub renciście kwotę różnicy między należną a wypłaconą kwotą świadczenia, jeżeli obliczona kwota świadczenia należnego jest większa od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok ubiegły,
- 3) ustala kwotę nienależnie pobranego świadczenia jako różnicę między wypłaconą a należną kwotą świadczeń jeżeli obliczona kwota należnego świadczenia jest mniejsza od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok ubiegły

z uwzględnieniem § 9.

3. Jeżeli łączna kwota przychodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę w okresie ubiegłego roku kalendarzowego przekroczyła wyższą kwotę graniczną, organ emerytalny:

- 1) oblicza kwotę należnego świadczenia, którą stanowi suma kwot emerytury lub renty za rok ubiegły przed dokonaniem zmniejszeń i potrąceń, pomniejszona o 25% wysokości świadczenia,
- 2) zwraca emerytowi lub renciście kwotę różnicy między należną a wypłaconą kwotą świadczenia, jeżeli obliczona kwota świadczenia należnego jest większa od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok ubiegły,
- 3) ustala kwotę nienależnie pobranego świadczenia jako różnicę między wypłaconą a należną kwotą świadczenia, jeżeli obliczona kwota należnego świadczenia jest mniejsza od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok ubiegły

uwzględnieniem § 9.

§ 9. 1. Emeryt lub rencista może złożyć wniosek o dodatkowe rozliczenie miesięczne wypłaconych w ubiegłym roku świadczeń w związku z osiąganym w tym okresie przychodem oraz zwrócić się o dokonanie wyboru korzystniejszego rozliczenia przez organ emerytalny, który:

- 1) porówna miesięczne kwoty osiągniętego przychodu z miesięcznymi kwotami stanowiącymi 70 lub 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia obowiązującymi w miesiącu, w którym emeryt lub rencista osiągnął przychód i obliczy kwoty należnego świadczenia odrębnie dla każdego miesiąca – przepis § 8 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 1 stosuje się odpowiednio,
- 2) zsumuje osobno miesięczne kwoty należnego i miesięczne kwoty wypłaconego świadczenia w roku ubiegłym,
- 3) zwróci emerytowi lub renciście kwotę różnicy między należną a wypłaconą kwotą świadczenia, jeżeli obliczona suma kwot świadczenia należnego jest większa od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok ubiegły,

4) ustali kwotę nienależnie pobranego świadczenia jako różnicę między wypłaconą a należną kwotą świadczenia, jeżeli obliczona suma kwot należnego świadczenia jest mniejsza od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok ubiegły.

2. W razie złożenia przez emeryta lub rencistę wniosku, o którym mowa w ust. 1, organ emerytalny powinien dodatkowo:

- 1) porównać kwoty wynikające z rozliczenia, o którym mowa w § 8 oraz rozliczenia, o którym mowa w ust. 1,
- 2) dokonać wyboru korzystniejszego rozliczenia.

§ 10. Renty rodzinne podlegają zawieszeniu i zmniejszeniu, z zastrzeżeniem art. 24 pkt 3 ustawy, na zasadach określonych w przepisach ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia ustala tryb postępowania w przypadku rozliczenia świadczeń emerytalno-rentowych, związanego z osiągnięciem przez emeryta lub rencistę dodatkowego przychodu, wprowadzając m.in. nową dla emerytów i rencistów policyjnych instytucję rozliczenia miesięcznego wypłaconych w danym roku kalendarzowym świadczeń.

Dotychczas omawiana problematyka była regulowana przez rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad postępowania i właściwości organów w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i uprawnionych członków ich rodzin (Dz. U. Nr 138, poz. 742, z 1996 r. Nr 139, poz. 652, z 1999 r. Nr 61, poz. 671).

Przyjęcie projektu rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

¹ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 325).

² Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 122, poz. 1313, z 2001 r. Nr 27, poz. 298 i Nr 81, poz. 877 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹
z dnia
w sprawie rozliczenia rocznego oraz miesięcznego wypłaconych kwot
emerytur lub rent inwalidzkich oraz ich zmniejszania.

Na podstawie art. 41a ust. 4 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214, z późn. zm.)² zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się w postępowaniu w sprawie dokonywania z tytułu osiągniętego przychodu, o którym mowa w art. 41 ust. 1 ustawy, rozliczenia rocznego lub na wniosek osoby zainteresowanej miesięcznego wypłaconych kwot emerytur lub rent inwalidzkich oraz dokonywania ich zmniejszania w trakcie roku kalendarzowego.

§ 2. 1. Przy ustalaniu okoliczności powodujących zmniejszenie emerytury lub renty inwalidzkiej, określonych w art. 41 ustawy, uwzględnia się przychód z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Za przychód osiągnięty uważa się przychód otrzymany lub postawiony do dyspozycji emeryta lub rencisty w danym roku kalendarzowym.

3. Przychód wypłacony z tytułu działalności, o której mowa w ust. 1, wykonywanej przed miesiącem, od którego ustalono prawo do emerytury lub renty, zwanej dalej „świadczeniem”, nie ma wpływu na zmniejszenie świadczenia.

4. Przychody osiągnięte z dwóch lub więcej tytułów, o których mowa w ust. 1 sumuje się.

§ 3. 1. Emeryt lub rencista zawiadamia organ emerytalny niezwłocznie o podjęciu (zaprzestaniu) działalności, o której mowa w § 2 ust. 1, zwanej dalej „działalnością”, a także o każdorazowej zmianie wysokości przychodu mającej wpływ na wysokość wypłacanego świadczenia.

2. W zawiadomieniu o podjęciu działalności emeryt lub rencista składa oświadczenie o zamiarze osiągania przychodu:

- 1) nie powodującego zmniejszenia świadczenia,
- 2) powodującego zmniejszenie świadczenia o kwotę przekroczenia nie większą jednak niż odpowiednia kwota maksymalnego zmniejszenia, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 3,
- 3) powodującego zmniejszenie świadczenia o odpowiednią kwotę maksymalnego zmniejszenia, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 3,
- 4) powodującego zmniejszenie świadczenia o 25% kwoty tego świadczenia.

3. Kwotę przekroczenia, o której mowa w ust. 2 pkt 2 stanowi różnica między kwotą uzyskanego przychodu, a kwotą 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 4. 1. Jeżeli z otrzymanego zawiadomienia, o którym mowa w § 3 w ust. 1 wynika, iż zamiarem emeryta lub rencisty jest osiąganie przychodu:

- 1) nie powodującego zmniejszenia świadczenia – organ emerytalny wypłaca świadczenie w pełnej przysługującej wysokości,

- 2) powodującego zmniejszenie świadczenia o kwotę przekroczenia – organ emerytalny zmniejsza wysokość świadczenia o kwotę przekroczenia,
- 3) powodującego zmniejszenie świadczenia o kwotę maksymalnego zmniejszenia – organ emerytalny zmniejsza wysokość świadczenia:
 - a) o 24% kwoty bazowej, określonej w art. 104 ust. 8 pkt 1 i ust. 9 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – w przypadku emerytury i renty inwalidzkiej I i II grupy,
 - b) o 18% kwoty bazowej, o której mowa w lit. a) – w przypadku renty inwalidzkiej III grupy,
- 4) powodującego zmniejszenie świadczenia o 25% wysokości tego świadczenia – organ emerytalny zmniejsza wysokość świadczenia o 25% kwoty emerytury lub renty.

2. Przepisy ust. 1 pkt 3 i 4 określające wysokość zmniejszenia w stosunku do całej kwoty przysługującego świadczenia stosuje się odpowiednio w przypadku pobierania części świadczenia podlegającego zmniejszeniu wskutek zbiegu prawa do dwóch lub więcej świadczeń, o których mowa w art. 95 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 5. 1. Zmniejszenie świadczenia, o którym mowa w § 4, jest dokonywane od miesiąca następującego po miesiącu, w którym została wydana decyzja o zmniejszeniu świadczenia.

2. Zmniejszenie świadczenia, o którym mowa w ust. 1, trwa do czasu zmiany treści oświadczenia zainteresowanego (zawiadomienia) o wysokości osiąganego przychodu lub nie osiągnięciu przychodu.

§ 6. 1. Emeryt lub rencista zawiadamia w formie oświadczenia organ emerytalny do końca marca każdego roku o łącznej kwocie przychodu osiągniętego w ubiegłym roku kalendarzowym. Łączną kwotę przychodu emeryt lub rencista może podać w rozbiciu na miesiące kalendarzowe.

2. Płatnik składek zawiadamia w formie zaświadczenia organ emerytalny do końca marca każdego roku kalendarzowego o łącznej kwocie przychodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę w ubiegłym roku kalendarzowym.

3. Organ emerytalny ma obowiązek dokonać rozliczenia, o którym mowa w § 8.

§ 7. 1. Organ emerytalny, na podstawie dokumentów, o których mowa w § 6, w sposób określony w § 8 lub § 9 ustala się łączną kwotę przychodu – ze wszystkich źródeł określonych w § 2 ust. 1 – osiągniętego przez emeryta lub rencistę w ubiegłym roku kalendarzowym, dokonuje rozliczenia rocznego świadczenia i ustala kwotę należnego świadczenia za rok ubiegły w sposób określony w § 8 lub w § 9.

2. Okres, z którego ustala się:

- 1) łączną kwotę przychodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę,
 - 2) łączną kwotę maksymalnego zmniejszenia lub
 - 3) kwoty graniczne przychodu, o których mowa w § 8 ust. 1 i 2
- ulega odpowiedniemu skróceniu w roku kalendarzowym, w którym powstało lub ustało prawo do świadczenia.

3. W przypadku śmierci emeryta lub rencisty, organ emerytalny - na wniosek małżonka i dzieci, a w razie ich braku wnuka, rodziców, dziadków i rodzeństwa, złożony w trakcie danego roku kalendarzowego lub po jego upływie – może dokonać rozliczenia świadczenia również w trakcie danego roku kalendarzowego.

§ 8. 1. Jeżeli łączna kwota przychodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę w okresie ubiegłego roku kalendarzowego nie przekroczyła sumy kwot stanowiących 70% przeciętnego

miesięcznego wynagrodzenia obowiązującego w ubiegłym roku kalendarzowym, zwanej dalej niższą kwotą graniczną przychodu, organ emerytalny:

- 1) oblicza kwotę należnego świadczenia, którą stanowi suma kwot emerytury lub renty za rok ubiegły przed dokonaniem zmniejszeń i potrąceń,
- 2) zwraca emerytowi lub renciście kwotę różnicy między należną a wypłaconą kwotą świadczenia, jeżeli obliczona kwota należnego świadczenia jest większa od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok ubiegły.

2. Jeżeli łączna kwota przychodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę w okresie ubiegłego roku kalendarzowego przekroczyła niższą kwotę graniczną, a nie przekroczyła sumy kwot stanowiących 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia obowiązującego w ubiegłym roku kalendarzowym, zwanej dalej wyższą kwotą graniczną przychodu, organ emerytalny:

- 1) oblicza kwotę należnego świadczenia, którą stanowi suma kwot emerytury lub renty za rok ubiegły przed dokonaniem zmniejszeń lub potrąceń, pomniejszona o kwotę przekroczenia niższej kwoty granicznej nie większą niż łączna kwota maksymalnego zmniejszenia,
- 2) zwraca emerytowi lub renciście kwotę różnicy między należną a wypłaconą kwotą świadczenia, jeżeli obliczona kwota świadczenia należnego jest większa od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok ubiegły,
- 3) ustala kwotę nienależnie pobranego świadczenia jako różnicę między wypłaconą a należną kwotą świadczeń jeżeli obliczona kwota należnego świadczenia jest mniejsza od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok ubiegły

z uwzględnieniem § 9.

3. Jeżeli łączna kwota przychodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę w okresie ubiegłego roku kalendarzowego przekroczyła wyższą kwotę graniczną, organ emerytalny:

- 1) oblicza kwotę należnego świadczenia, którą stanowi suma kwot emerytury lub renty za rok ubiegły przed dokonaniem zmniejszeń i potrąceń, pomniejszona o 25% wysokości świadczenia,
- 2) zwraca emerytowi lub renciście kwotę różnicy między należną a wypłaconą kwotą świadczenia, jeżeli obliczona kwota świadczenia należnego jest większa od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok ubiegły,
- 3) ustala kwotę nienależnie pobranego świadczenia jako różnicę między wypłaconą a należną kwotą świadczenia, jeżeli obliczona kwota należnego świadczenia jest mniejsza od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok ubiegły

uwzględnieniem § 9.

§ 9. 1. Emeryt lub rencista może złożyć wniosek o dodatkowe rozliczenie miesięczne wypłaconych w ubiegłym roku świadczeń w związku z osiąganym w tym okresie przychodem oraz zwrócić się o dokonanie wyboru korzystniejszego rozliczenia przez organ emerytalny, który:

- 1) porówna miesięczne kwoty osiągniętego przychodu z miesięcznymi kwotami stanowiącymi 70 lub 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia obowiązującymi w miesiącu, w którym emeryt lub rencista osiągnął przychód i obliczy kwoty należnego świadczenia odrębnie dla każdego miesiąca – przepis § 8 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 1 stosuje się odpowiednio,
- 2) zsumuje osobno miesięczne kwoty należnego i miesięczne kwoty wypłaconego świadczenia w roku ubiegłym,
- 3) zwróci emerytowi lub renciście kwotę różnicy między należną a wypłaconą kwotą świadczenia, jeżeli obliczona suma kwot świadczenia należnego jest większa od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok ubiegły,

4) ustali kwotę nienależnie pobranego świadczenia jako różnicę między wypłaconą a należną kwotą świadczenia, jeżeli obliczona suma kwot należnego świadczenia jest mniejsza od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok ubiegły.

2. W razie złożenia przez emeryta lub rencistę wniosku, o którym mowa w ust. 1, organ emerytalny powinien dodatkowo:

- 1) porównać kwoty wynikające z rozliczenia, o którym mowa w § 8 oraz rozliczenia, o którym mowa w ust. 1,
- 2) dokonać wyboru korzystniejszego rozliczenia.

§ 10. Renty rodzinne podlegają zawieszeniu i zmniejszeniu, z zastrzeżeniem art. 24 pkt 3 ustawy, na zasadach określonych w przepisach ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia ustala tryb postępowania w przypadku rozliczenia świadczeń emerytalno-rentowych, związanego z osiągnięciem przez emeryta lub rencistę dodatkowego przychodu, wprowadzając m.in. nową dla emerytów i rencistów policyjnych instytucję rozliczenia miesięcznego wypłaconych w danym roku kalendarzowym świadczeń.

Dotychczas omawiana problematyka była regulowana przez rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad postępowania i właściwości organów w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i uprawnionych członków ich rodzin (Dz. U. Nr 138, poz. 742, z 1996 r. Nr 139, poz. 652, z 1999 r. Nr 61, poz. 671).

Przyjęcie projektu rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

¹ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 325).

² Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 122, poz. 1313, z 2001 r. Nr 27, poz. 298 i Nr 81, poz. 877 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676.

PROJEKT

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 2002 r.

w sprawie szczegółowych zasad dokonywania rozliczeń emerytur i rent inwalidzkich z tytułu osiągnięcia dodatkowego przychodu.

Na podstawie art. 40b ust. 5 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2002 r. Nr 11, poz. 108 i Nr 74, poz. 676 oraz z 2003 r. Nr, poz.), zwanej dalej ustawą zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Przy ustalaniu okoliczności powodujących zmniejszenie emerytury lub renty inwalidzkiej, określonych w art. 40 ustawy, uwzględnia się przychód z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanej dalej działalnością.
2. Za przychód osiągnięty uważa się przychód otrzymany lub postawiony do dyspozycji emeryta lub rencisty w danym roku kalendarzowym, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Przychód wypłacony z tytułu działalności, o której mowa w ust. 1, wykonywanej przed miesiącem, od którego ustalono prawo do emerytury lub renty, zwanych dalej "świadczeniem", nie ma wpływu na zmniejszenie świadczenia.
4. Przychody osiągnięte z dwóch lub więcej tytułów, o których mowa w ust. 1, sumuje się.

§ 2.

1. Emeryt lub rencista zawiadamia organ emerytalny niezwłocznie o podjęciu, zaprzestaniu i zawieszeniu działalności, a także o każdorazowej zmianie wysokości przychodu mającej wpływ na wysokość wypłacanego świadczenia.
2. Na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, organ emerytalny kwalifikuje wyszczególniony w tym zawiadomieniu przychód zależnie od jego wysokości jako:
 - 1) nie powodujący zmniejszenia świadczenia,
 - 2) powodujący zmniejszenie świadczenia o kwotę przekroczenia nie większą jednak niż odpowiednia kwota maksymalnego zmniejszenia, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 2,
 - 3) powodujący zmniejszenie świadczenia o odpowiednią kwotę maksymalnego zmniejszenia, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 3,
 - 4) powodujący zmniejszenie świadczenia o 25 % kwoty tego świadczenia, zgodnie z art. 40 ust. 3 ustawy.
3. Kwotę przekroczenia, o której mowa w ust. 2 pkt 2 stanowi różnica między kwotą uzyskanego przychodu, a kwotą 70 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 3

1. Jeżeli z otrzymanego zawiadomienia, o którym mowa w § 2 ust. 1 wynika, iż zamiarem emeryta lub rencisty jest osiągnięcie przychodu:

- 1) nie powodującego zmniejszenia świadczenia - organ emerytalny wypłaca świadczenie w pełnej przysługującej wysokości,
 - 2) powodującego zmniejszenie świadczenia o kwotę przekroczenia - organ emerytalny zmniejsza wysokość świadczenia o kwotę przekroczenia,
 - 3) powodującego zmniejszenie świadczenia o kwotę maksymalnego zmniejszenia organ emerytalny zmniejsza wysokość świadczenia:
 - a) o 24 % kwoty bazowej, określonej w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - w przypadku emerytury i renty inwalidzkiej I grupy,
 - b) o 18 % kwoty bazowej, o której mowa w lit. a) - w przypadku renty inwalidzkiej II i III grupy,
 - 4) powodującego zmniejszenie świadczenia o 25 % - organ emerytalny zmniejsza wysokość świadczenia o 25%.
2. Przepisy ust. 1 pkt 3 i 4 określające wysokość zmniejszenia w stosunku do całej kwoty przysługującego świadczenia stosuje się odpowiednio w przypadku pobierania części świadczenia podlegającego zmniejszeniu wskutek zbiegu prawa do dwóch lub więcej świadczeń, o których mowa w art. 95 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 4

1. Zmniejszenie świadczenia, o którym mowa w § 3, dokonuje się od miesiąca następującego po miesiącu, w którym została wydana decyzja o zmniejszeniu świadczenia.
2. Zmniejszenie świadczenia, o którym mowa w ust. 1, trwa do czasu zmiany treści zawiadomienia zainteresowanego o wysokości osiąganego przychodu lub złożenia przez niego oświadczenia o zaprzestaniu osiągania przychodu.

§ 5.

1. Emeryt lub rencista zawiadamia organ emerytalny do końca lutego każdego roku o łącznej kwocie przychodu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Łączną kwotę przychodu emeryt lub rencista może podać w rozbiciu na miesiące kalendarzowe.
2. Płatnik składek zawiadamia organ emerytalny do końca lutego każdego roku kalendarzowego o łącznej kwocie przychodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę w poprzednim roku kalendarzowym.
3. Urząd skarbowy zawiadamia organ emerytalny do końca lutego każdego roku kalendarzowego o łącznej kwocie przychodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę w poprzednim roku kalendarzowym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności.”
4. Wojskowy organ emerytalny w terminie do końca marca dokonuje ostatecznego rocznego rozliczenia wysokości wypłaconych w roku poprzednim świadczeń, opierając się na otrzymanych od zainteresowanego i płatnika składek dokumentach potwierdzających wysokość uzyskanego wynagrodzenia w roku poprzednim.

§ 6.

1. Organ emerytalny, na podstawie dokumentów, o których mowa w § 5, w sposób określony w § 7 lub 8 ustala łączną kwotę przychodu ze wszystkich źródeł określonych w § 1 ust. 1, osiągniętego przez emeryta lub rencistę w poprzednim roku kalendarzowym, dokonuje rozliczenia rocznego świadczenia i ustala kwotę należnego świadczenia za rok poprzedni w sposób określony w § 7 lub 32d.
2. Okres, z którego ustala się:
 - 1) łączną kwotę przychodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę,
 - 2) łączną kwotę maksymalnego zmniejszenia,

- 3) kwoty graniczne przychodu
 - ulega odpowiedniemu skróceniu w roku kalendarzowym, w którym powstało lub ustało prawo do świadczenia.
3. W przypadku śmierci emeryta lub rencisty, organ dokonuje rozliczenia rocznego świadczenia na wniosek osób określonych w § 22 ust. 2, złożony w trakcie danego roku kalendarzowego.

§ 7.

1. Jeżeli łączna kwota przychodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę w okresie poprzedniego roku kalendarzowego nie przekroczyła sumy kwot stanowiących 70 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia obowiązującego w poprzednim roku kalendarzowym, organ emerytalny:
 - 1) oblicza kwotę należnego świadczenia, którą stanowi suma kwot emerytury lub renty za rok poprzedni przed dokonaniem zmniejszeń i potrąceń,
 - 2) zwraca emerytowi lub renciście kwotę różnicy między należną a wypłaconą kwotą świadczenia, jeżeli obliczona kwota należnego świadczenia jest większa od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok poprzedni.
2. Jeżeli łączna kwota przychodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę w okresie poprzedniego roku kalendarzowego przekroczyła sumy kwot stanowiących 70 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia obowiązującego w poprzednim roku kalendarzowym, organ emerytalny, z uwzględnieniem § 8:
 - 1) oblicza kwotę należnego świadczenia, którą stanowi suma kwot emerytury lub renty za rok poprzedni przed dokonaniem zmniejszeń lub potrąceń, pomniejszona o kwotę przekroczenia niższej kwoty granicznej nie większą niż łączna kwota maksymalnego zmniejszenia,
 - 2) zwraca emerytowi lub renciście kwotę różnicy między należną a wypłaconą kwotą świadczenia, jeżeli obliczona kwota świadczenia należnego jest większa od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok poprzedni, ustala kwotę nienależnie pobranego świadczenia jako różnicę między wypłaconą a należną kwotą świadczeń, jeżeli obliczona kwota należnego świadczenia jest mniejsza od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconej za rok poprzedni.
3. Jeżeli łączna kwota przychodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę w okresie poprzedniego roku kalendarzowego przekroczyła sumy kwot stanowiących 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia obowiązującego w poprzednim roku kalendarzowym, organ emerytalny, z uwzględnieniem § 8:
 - 1) oblicza kwotę należnego świadczenia, którą stanowi suma kwot emerytury lub renty za rok poprzedni przed dokonaniem zmniejszeń i potrąceń, pomniejszona o 25 % wysokości świadczenia,
 - 2) zwraca emerytowi lub renciście kwotę różnicy między należną a wypłaconą kwotą świadczenia, jeżeli obliczona kwota świadczenia należnego jest większa od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok poprzedni,
 - 3) ustala kwotę nienależnie pobranego świadczenia jako różnicę między wypłaconą a należną kwotą świadczenia, jeżeli obliczona kwota należnego świadczenia jest mniejsza od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok poprzedni.

§ 8.

1. Emeryt lub rencista może złożyć wniosek o dodatkowe rozliczenie miesięczne wypłaconych w poprzednim roku świadczeń w związku z osiąganym w tym okresie przychodem oraz zwrócić się o dokonanie wyboru korzystniejszego rozliczenia przez organ emerytalny, który:

- 1) porówna miesięczne kwoty osiągniętego przychodu z miesięcznymi kwotami stanowiącymi 70 lub 130 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia obowiązującymi w miesiącu, w którym emeryt lub rencista osiągnął przychód i obliczy kwoty należnego świadczenia odrębnie dla każdego miesiąca – przepis § 7 ust. 1 pkt 1 ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 1 stosuje się odpowiednio,
 - 2) sumuje osobno miesięczne kwoty należnego i miesięczne kwoty wypłaconego świadczenia w roku poprzednim,
 - 3) zwróci emerytowi lub renciście kwotę różnicy między należną a wypłaconą kwotą świadczenia, jeżeli obliczona suma kwot świadczenia należnego jest większa od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok poprzedni,
 - 4) ustali kwotę nienależnie pobranego świadczenia jako różnicę między wypłaconą a należną kwotą świadczenia, jeżeli obliczona suma kwot należnego świadczenia jest mniejsza od sumy kwot emerytury lub renty wypłaconych za rok poprzedni.
2. W razie złożenia przez emeryta lub rencistę wniosku, o którym mowa w ust. 1, organ emerytalny powinien dodatkowo:
- 1) porównać kwoty wynikające z rozliczenia, o którym mowa w § 7 oraz rozliczenia, o którym mowa w ust.1,
 - 2) dokonać wyboru korzystniejszego rozliczenia.

§ 9.

Renty rodzinne podlegają zawieszeniu i zmniejszeniu na zasadach określonych w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.”,

§ 10.

Traci moc „Rozdział 5. Zmniejszanie wypłaty emerytur i rent inwalidzkich oraz zawieszanie i zmniejszanie rent rodzinnych z tytułu osiąganych przychodów.” rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 9 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin (Dz. U. Nr 133, poz. 689, z 1995 r. Nr 130, poz. 633 oraz z 2003 r. Nr, poz.).

§ 11.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia został przygotowany w związku z wejściem w życie od dnia 1 stycznia 2003 r. ustawy z dnia o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr, poz.) oraz dostosowaniem przepisów prawa do wymogów Konstytucji RP.

Jest on wykonaniem delegacji ustawowej zawartej w art. 40b ust. 5 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2002 r. Nr 11, poz. 108 i Nr 74, poz. 676

W projekcie przewiduje się określenie szczegółowego trybu i zasad postępowania w przypadku rozliczenia świadczeń emerytalno – rentowych, związanego z osiągnięciem przez emeryta lub rencistę dodatkowego przychodu, wprowadzając między innymi nowy dla emerytów i rencistów wojskowych sposób rozliczania miesięcznego wypłacanych w danym roku kalendarzowym świadczeń.

Aktualnie uregulowania w tym zakresie zawarte są w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 9 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin (Dz. U. Nr 133, poz. 689, z 1995 r. Nr 130, poz. 633 oraz z 2003 r. Nr, poz.).

Projekt nie przewiduje żadnych zmian w przedmiotowym zakresie.

Jednocześnie w wymienionym rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 9 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin - zostaje wykreślony rozdział 5 Zmniejszanie wypłaty emerytur i rent inwalidzkich oraz zawieszanie i zmniejszanie rent rodzinnych z tytułu osiągniętych przychodów, będący przedmiotem projektowanego rozporządzenia.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Projekt rozporządzenia nie był przedmiotem konsultacji z komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Obrony Narodowej i konsultacji społecznych, bowiem nie zawiera on nowych rozwiązań, innych niż dotychczas obowiązujące.
2. Wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.
3. Skutkami prawnymi wejścia w życie projektowanej regulacji będzie wykonanie delegacji ustawowej nakazującej Ministrowi Obrony Narodowej wydanie rozporządzenia.
4. Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy, na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także na sytuację i rozwój regionów.

Niniejszy projekt nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.